
BIBLIOTHECA UNIV. JAGELL. CRACOVIENSIS
9300
musicalia
III

Śpiewnik zbiorowy

Część III

Chór mieszany

CZEŚĆ PIEŚNI.

POZNAŃ 1913
NAKŁADEM ZWIĄZKU
KÓŁ ŚPIEWACKICH
POLSKICH

9300 III
musicalia

Ule 8 19

ŚPIEWNIK ZBIOROWY

Część III

zawierający

utwory na chór mieszany

a) z towarzyszeniem fortepianu

b) z towarzyszeniem dowolnem

c) bez towarzyszenia

II. nakład.

Poznań 1923

Nakładem Związku Kół Śpiewackich Polskich.

9300
III
Mus.

Wszelkie prawa zastrzega się!

Odpis, przedruk lub wypisywanie głosów stanowczo wzbronione.

Poznań, w sierpniu 1913

WYDZIAŁ i WYDAWCY.

K 1960 nr 181

CZEŚĆ PIEŚNI!
Naszym drużynom
ZWIĄZEK KÓŁ ŚPIEWACKICH POLSKICH

Nie posiadaliśmy dotąd Śpiewnika na chóry mieszane takiego, jakiego potrzeba naszym drużynom śpiewaczym. Wydanie niniejszego dzieła stało się najważniejszem zadaniem, jakie Związek miał spełnić. Od szeregu lat nie schodziła sprawa ta z porządku obrad naszych Zjazdów.

Życzenia gorące i natarczywe płynęły do nas ze wszystkich stron; ze wszystkich prawie Kół naszych.

Zadanie obecnie spełnione.

Nie było ono łatwem. Trudnym był bowiem wybór odpowiednich utworów, trudnym ich układ.

Śpiewnik niniejszy to plon pracy mozolnej i długiej. Gromadzenie, wybór i układ materyałów zajął nam lat kilka szczerej troski i trudów, których nie szczędziliśmy, ażeby tylko dać do ręki naszym drużynom śpiewaczym zbiór jaknajwięcej pożyteczny.

Umieściliśmy w nim znane arcydzieła największych mistrzów naszych. Jest więc na czele wszystkich Moniuszko, jest Minchejmer, Maszyński Niewiadomski, Noskowski, Nowowiejski, Sołtys, Żeleński, Żukowski. Są w Śpiewniku niniejszym utwory sił młodszych. Są kompozycye znane już i ulubione, tyle razy już a tak chętnie śpiewane, są wreszcie utwory nowe, nigdzie dotąd nie drukowane. Są rzeczy łatwe do wykonania, dla drużyn młodszych, próbujących sił swoich, są również utwory trudniejsze i trudne.

Wybór obfity i urozmaicony.

Wszystkie w niniejszym zbiorze umieszczone pieśni to bez wyjątku utwory wartościowe, klejnoty, perły i perełki naszej muzyki polskiej.

Wszystko wreszcie, co tutaj szczerem sercem dajemy polskim śpiewakom, to przedewszystkiem nasze, rodzime, polskie. To kwiat najpiękniejszy polskiej sztuki, polskiej myśli i polskiego uczucia.

Niechajże tedy czar niewysłowiony pieśni polskiej udzieli się sercom naszym, niechaj z piersi i ust naszych rozpłynie się jaknajdalej, niechaj cieszy, koi, rozgrzewa....

CZEŚĆ PIEŚNI!

Wydział Związku Kół Śpiewackich.

J. Drwęski, prezes. W. Wąsowicz, wiceprezes. Ks. A. Lisiecki, skarbnik.

T. K. Bartkiewicz, dyrektor techn. K. T. Barwicki, sekretarz.

J. Sokołowski K. Jankowski L. Kunz St. Fischbach
radni.

Mimo wielkich trudności jakie w dzisiejszych czasach powoduje każde wydawnicze przedsięwzięcie, Wydział Związku przystępuje do drugiego nakładu niniejszego Śpiewnika.

Że potrzeba tego drugiego nakładu wskutek wyczerpania się pierwszego stała się naglącą, budzi to w nas słuszne uczucie zadowolenia, bo widocznie Śpiewnik spełniał dobrze swoje zadanie i okazał się żywotnym i potrzebnym.

Niechże w dalszym ciągu służy naszym Drużynom krzewiąc zamiłowanie do pieśni rodzimej.

Poznań — 1923 r.

Wydział

Prof. Dr. H. Opieński, prezes. W. Wąsowicz, wiceprezes. Prof. W. Raczkowski, dyrektor techn. K. T. Barwicki, sekretarz.

L. Kunz Ks. Prof. E. Kasior P. Stachowski K. Pendowski Prof. J. Bojanowski
radni.

Spis utworów.

Spis alfabetyczny według nazwisk autorów.

Uwaga!

Dla informacyi Szan. Druhów Dyrygentów:

Jako utwory łatwiejsze uważamy: Nr. 2, 4, 7, 13, 16, 18, 21, 22, 23, 24, 37, 41, 44, 47, 56, 58, 60, 61, 62, 64, 65, 66, 67.

Jako średnio trudne uważamy: Nr. 8, 10, 17, 19, 20, 27, 34, 35, 36, 38, 40, 42, 43, 45, 46, 50, 51, 52, 53, 57, 59, 63.

Jako utwory trudniejsze uważamy: Nr. 3, 5, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 39, 48, 49, 54, 55.

Utwory Nr. 5, 6, 9, 10, 11, 25, 28, 30, 34, 39, 40, 49, 52 można wykonywać tylko z towarzyszeniem fortepianu lub orkiestry.

Utwory Nr. 3, 26, 32, 38, 42, 43 z fortepianem lub orkiestrą dowolnie.
Reszta utworów bez towarzyszenia.

Orkiestrowe głosy utworów wyżej wymienionych wypożycza sekretaryat Związku.

No. 1.
Veni Creator.

Utworzył
Bolesław Dembiński.

Maestoso con devozione.

Soprani. Alti.

Tenori. Bassi.

p

Ve-ni Cre-a-tor, ve-ni Cre-a-tor, ve-ni Cre-a-tor Spi-ri-tus! Ve-ni Crea-tor, ve-ni Crea-tor Spi-ri-tus!

p

Men-tes tu-o-rum vi-si-ta, men-tes tu-o-rum vi-si-ta.

f

Ve-ni Cre-a-tor, Ve-ni Crea-tor, Cre-a-tor, Ve-ni Cre-a-tor, ve-ni Cre-a-tor Spi-ri-tus.

Ve-ni Crea-tor, ve-ni Cre-a-tor Spi-ri-tus.

f

im-ple su-per-na gra-ti-a, im-ple su-per-na gra-ti-a,

p

Quæ tu cre-a-sti pe-cto-ra,

mf

quæ tu cre-a-sti pe-cto-ra.

Im-ple su-per-na gra-ti-a, im-ple su-per-na gra-ti-a!

Con fretta.

sfz

Ve-ni Crea-tor, ve-ni Crea-tor,

cresc.

im-ple su-per-na gra-ti-a!

ff

Ve-ni Crea-tor, ve-ni Crea-tor,

rall.

im-ple su-per-na gra-ti-a!

Lento assai.

ppp

Ve-ni! Ve-ni!

ff

No. 2.
Veni Creator.
(liturg.)

Harm.
Klonowskiego.

1. Ve-ni Cre-a-tor Spi-ri-tus, Men-tes tu-o-rum vi-si-ta,
3. Tu se-pti-for-mis mu-ne-re, Di-gi-tus Pa-ter-næ dex-te-ræ,
5. Ho-stem re-pel-las lon-gi-us, Pa-cem-que do-nes pro-ti-nus,
7. De-o Pa-tri sit glo-ri-a, Et Fi-li-o qui-a mor-tu-is

1. Im-ple su-per-na gra-ti-a, Quæ tu cre-a-sti pe-cto-ra.
3. Tu ri-te pro-mis-sum Pa-tris, Ser-mo-ne di-tans gut-tu-ra.
5. Du-cto-re sic te præ-vi-o, Vi-te-mus o-mne no-xi-um.
7. Sur-re-xit ac Pa-ra-cli-to In sæ-cu-lo-rum sæ-cu-la.

No. 3.
Polonez Maszyńskiego.

(„Śpiewak wita“...)

Na chór miesz. i fortepian
ułożył T. K. Bartkiewicz.

Alla Polacca.

PIANO
ad libitum.

ff *mf* *f* *dolce* *pp* *p* *sf* *cresc.* *f* *mf* *p*

Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny,

Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny, nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - ny,

Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny,

Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny, nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - ny, Śpie - wak

Cl. Solo.

Śpie - wak wi - ta wa-sze stro-ny, nie - chaj bę - dzie po-chwa - lo - ny,

wi - ta wa-sze stro-ny, wi - ta, Po - kój zdo-mem

Ob. Trb. Fl.

Po - kój po - kój zdo-mem tym.

f tak. *f* Po - kój, po - kój zdo-mem tym, *mf* zdo - mem tym.

tym, tak, *f* Po - kój, po - kój zdo - mem tym.

Fl. Cl. I. Cl. II. Corno I Solo.

pp Śpiewak wi - ta wa-sze stro - ny, a kto w dom go przyj - mie szcze - rze, a kto

Śpiewak wi - ta w oj-ców wie - rze, a

f

p On wi-ta w oj - ców wie-rze, a kto

Cello. Fl. *p* Ob. Fag.

Pan Bóg, pieśń i Pan Bóg z nim.

w dom go przyjmie szcze - rze, Pieśń i *ff* Pan Bóg, Pan Bóg z nim, Pan *rall.* Bóg,

Pan Bóg, pieśń i Pan Bóg z nim.

Cl. II. Fag. Trb. *ff* Tboni. Cl. *rall.* Cello.

a tempo

Śpie - wak wi - - ta

z nim, wi - - ta wa - sze stro - - ny, nie - chaj bę-dzie po-chwa - lo - ny,

Śpie - wak wi - - ta wa - - sze stro - ny,

Śpiewak wi - ta wa - - sze stro - ny, nie - chaj - bę - dzie po - chwa - lo - - ny, Śpiewak

a tempo

Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny, nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - - ny,

wi - ta wa - sze stro - ny, wi - ta, Po - kój z do - mem

Po - kój po - kój z do - mem tym,

rall.

tak, Po - kój z do - mem tym, Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - - -

tym, tak, po - chwa - lo - - - ny,

Fl. Cl. Ob.

rall.

Trb.

Cor. Fag.

a tempo

Nie - chaj bę - dzie po - chwa -

ny Śpie - wak, wi - ta wa - sze stro - ny, Po - kój z do - mem

Śpie - wak wi - ta, wi - ta wa - sze stro - ny,

Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - - - ny,

a tempo

lo - ny, Po kój z do - mem tym.

Più mosso.

tym, Po - kój z do - mem tym. tym. Po - - kój z do - - -

Po - - kój z do - mem tym.

Più mosso.

Cello. Bassi. Tromboni

- - mem tym!

No. 4.

Wspomnienie.

Mel. ludowa.
Ułożył O. M. Żukowski.

Andante.

Gdy noc dzień po - kry - wa i księ - życ wy - pły - wa, Szłaś, lu - ba, ach, lu - ba, do mnie;
Gó - ry i do - li - ny, gdzie myśl ma u - pły - wa, Gdziem szczę - śliw i we - sół był,
Dziś już chwil tych nie - ma, ach, nie - ma już, nie - ma, Te chwi - le u - snę - ły jak trup,

rall. e dim.

Dziś gwia - zda za - bły - sła, tyś, lu - ba, nie przy - szła, Ach, nie - ma, ach, nie - ma cię.
Gdzie by - łem jak wnie - bie, gdziem znał tyl - ko cie - bie, Gdziem to - bą od - dy - chał i żył.
Te chwi - le u - snę - ły, prze - szło - ścią wio - nę - ły I zi - mne i cie - mne, jak grób.

No. 5.
Chór niedzielny
z opery „Halka."

Moderato. M. M. 𝅗𝅥 = 60. St. Moniuszko.

Sopran. Alt. *p a tempo*

Po nie-szpo-rach, przy nie-dzie - li,

Tenor-Solo. *rall.* *p* Chór.

Po nie-szpo-rach, przy nie-dzie - li, Sko - ro jeszcze słon - ko ja - sne, Po nie-szpo-rach, przy nie-dzie - li,

Bass. *p*

Po nie-szpo-rach, przy nie-dzie - li,

Viol. Oboe. Cello col Tenor. Cello. *p a tempo* Bass. Ped.

sko - ro je-szcze słon - ko ja - - sne,

sko - - - ro słon-ko ja-sne, Człek się nie - co roz - we - se - li, Wszak się ca - ły ty - dzień

sko - ro je-szcze słon - ko ja - - sne, Człek się nie - co roz - we - se - li, Wszak się ca - ły ty - dzień

sko - ro je-szcze słon - ko ja - - sne, Człek się nie - co roz - we - se - li, Wszak się ca - ły ty - dzień

Corno. *p*

po - ci, Niech się nie - co roz - o - cho - ci, Wszak to tyl - ko je - go *rall.* wła - - sne?

wła - - sne?

po - ci, Niech się nie - co roz - o - cho - ci, Wszak to tyl - ko je - go wła - - sne?

po - ci, Niech się nie - co roz - o - cho - ci, Wszak to tyl - ko je - go wła - - - -

Ob. Cl. *m. g.* *rall.* Fl. *pp* Ped. Cello.

a tempo, più mosso

z swą bo - gdan-ką tu przy-

sne? Ot nie-dłu - go pa - nicz mło - dy z swą bo-gdanką tu przy-bę - dzie,

sne?

M. M. ♩ = 100

Ob.

Viol.

a tempo, più mosso

bę - dzie,

Tam we dwo - rze bę-dą go - dy, już-ci nie za-po-mną czło - ka!

Choć we dwo - rze bę-dą

A ta

go - dy, człek przed bie - dą wciąż u - cie - ka, A ta zmo - ra za nim wszę - dzie! a ta

pp

zmo - - ra za nim, a ta zmo - ra go - ni za nim wszę - dzie!

pp

a ta zmo - ra go - ni za nim wszę - dzie!

pp

zmo - - ra za nim, a ta go - ni za nim wszę-dzie!

Ob.

ppp

Più mosso.

f

Więc we - so - ły i o - cho - czy niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - szy, Więc we - so - ły

f

Więc we - so - ły i o - cho - czy niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - szy, Więc we - so - ły

f

Więc we - so - ły i o - cho - czy niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - szy, Więc we - so - ły

Più mosso.

f

Trb.

i o - cho - czy niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - szy. Ju - tro zno - wu dzień ro - bo - czy,

i o - cho - czy niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - szy.

i o - cho - czy niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - szy. Ju - tro zno - wu dzień ro - bo - czy,

p

A po-ju - trze mo-zol-niej - szy, więc we-so - ły, Więc o-cho - czy niech nam bę-dzie dzień dzi -

więc we-so - ły, Więc o-cho - czy niech nam bę-dzie dzień dzi -

A po-ju - trze mo-zol-niej - szy, więc we-so - ły, Więc o-cho - czy niech nam bę-dzie dzień dzi -

siej - szy. Ju - tro zno - wu dzień ro-bo - czy I po-ju - trze dzień ro - bo - czy,

siej - szy. Ju - tro zno - wu dzień ro-bo - czy I po-ju - trze dzień ro - bo - czy,

siej - szy. Ju - tro zno - wu dzień ro-bo - czy I po-ju - trze dzień ro - bo - czy,

p *molto cresc.*

Po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy, po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy.

Po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy, po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy.

Po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy, po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy.

cresc.

Più lento.

ff

Więc we-so-ły, więc o-cho-czy niech nam bę-dzie dzień dzi-siej-szy,

ff

Więc we-so-ły, więc o-cho-czy niech nam bę-dzie dzień dzi-siej-szy,

ff

Więc we-so-ły, więc o-cho-czy niech nam bę-dzie dzień dzi-siej-szy,

Più lento.

ff Trb.

ancora più lento *alurdando*

Więc we-so-ły, więc o-cho-czy niech dzi-siej-szy bę-dzie dzień.

Więc we-so-ły, więc o-cho-czy niech dzi-siej-szy bę-dzie dzień.

Więc we-so-ły, więc o-cho-czy niech dzi-siej-szy bę-dzie dzień.

a tempo primitivo

Ob.

ancora più lento *alurdando* *fp* *dolce* *dim.*

tutta la forza

Un poco più mosso. M. M. 𝅗𝅥 = 138.

Do-bry pa-nicz! on bez du-my, na we-se-le spro-si

Do-bry pa-nicz! on bez du-my,

Fl.

Un poco più mosso. M. M. 𝅗𝅥 = 138.

p

ku - - my? *un poco più lento*

na we - se - le spro - si ku - my?

Oj, ko - bie - ty, oj, dziew - czę - ta, pa - nicz was u - ro - kiem pę - -

un poco più lento

mf

3

Più mosso.

Pa - nicz to do - bro - ci rzad - - - kiej, Ta - ki grze - czny, ta - ki gład - - - ki.

Pa - nicz to do - bro - ci rzad - - - kiej, Ta - ki grze - czny, ta - ki

ta.

Più mosso.

p Ob.

Più lento.

gład - ki!

rall.

Grze - czny on to, do - bry w sło - wie, Gład - ki z li - ca, jak pa - no - wie. Oj, ko - bie - ty!

Più lento.

rall.

mf

tr

tr

a tempo, non troppo lento

Tenor-Solo. (*ad lib.*)

Więc we-so - ły, więc o-cho - czy, niech nam bę-dzie dzień dzi - siej - szy.

pp Słon - ko ga - śnie, dzień się

pp Słon - ko ga - śnie, dzień się

a tempo, non troppo lento

ad lib.

ppp A człek A

mro - czy i szczyt gó - ry co - raz mniej - - - szy. *ppp* A człek A

mro - czy i szczyt gó - ry co - raz mniej - - - szy. *ppp* A człek

pp Corno. Cl. *pp* *f* *p*

rall.

swo - bo - dniej - szy, a *p* smu - tniej - - - szy.

le i smu - tniej - - - szy.

ja - koś swo - bo - dniej - szy, a - le ra - zem i smu - tniej - - - szy.

le i smu - tniej - - - szy.

ja - koś swo - bo - dniej - szy, a - le ra - zem i - smu - tniej - - - szy.

rall.

Tempo I.

f Solo.

Więc we-so - ły i o-cho - czy niech nam bę-dzie dzień dzi - siej - szy,

rit.

Tutti. *p*

Ju - tro zno - wu

p

Ju - tro zno - wu dzień ro-bo - czy,

Cl. Tempo I.

p *rit.* *p*

p

Ju - tro zno - wu i po-ju - trze dzień ro-bo - czy, Po - tem je - szcze

cresc.

i po-ju - trze dzień ro-bo - czy i po-ju - trze dzień ro-bo - czy, Po - tem je - szcze

cresc.

i po-ju - trze dzień ro-bo - czy i po-ju - trze dzień ro-bo - czy, Po - tem je - szcze

cresc.

Ob.

molto cresc.

mo - zol-niej - szy, po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy. Więc we-so - ły,

ff

mo - zol-niej - szy, po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy. Więc we-so - ły,

ff

mo - zol-niej - szy, po - tem je - szcze mo - zol-niej - szy. Więc we-so - ły,

ff

ff Trb.

dzi - siej - - - szy,

więc o - cho - czy Niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - - szy,

więc o - cho - czy Niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - - - - szy,

więc o - cho - czy Niech nam bę - dzie dzień dzi - siej - - szy,

Tempo I.

Więc we - so - ły, więc o - cho - - czy Niech dzi-siej - szy bę - dzie dzień!

Więc we - so - ły, więc o - cho - - czy Niech dzi-siej - szy bę - dzie dzień!

Więc we - so - ły, więc o - cho - - czy Niech dzi-siej - szy bę - dzie dzień!

Tempo I.

tutta la forza

fp

dim.

pp

No. 6.

Witaj, Janku!

Chór góralek i górali z opery „Janek".

Władysław Żeleński.

Allegro moderato.

p *p*

cresc.

Sopr. Alt.

f Wi - taj!

Ten. Bas.

f Wi - taj nam, wi - taj!

A

f

Wi - taj! pię - kny i ja - - sny ja - ko kwiat hal - ny!

Dziel - ny i wal - ny.

sfz

B

f Wi - taj nam!

f Wi - taj nam! Wi - taj!

mf Ju - żeś się mf Jan - ku

ben marc. mf Ju-żeś się nam, Jan-ku mi - ły,

cresc. f ben marc.

mi - ły! Jan - ku mi - ły! Jan - ku mi - ły!

nam Jan-ku mi-ły, Z ra - ny wy - le - czył, Bo-daj nie wstał ten zmo-gi-ły,

Z ra - ny wy - le - czył, Bo-daj nie wstał ten zmo-gi - ły, Co cię ska - le - czył!

Jan - ku mi - ły!

Co cię ska - le - czył!

p

C

f A - leś zno - wu ta - ki tę - gi, Ja - ko świerk

f

f Wi - taj nam! Wi - taj nam!

w le-sie! *f* Chodź-że z na - mi bez mi-trę-gi! Oj, zbieraj-że

f

f Wi - taj nam! *f* Wi - taj nam!

D

Zno-wuś *p*

p Zno-wuś, Jan - ku,

się! *f* Oj, zbie-raj-że się!

legg.

Jan - ku, ta - ki cu - dny Kie - dy spoj - rzysz, o - pór

ta - ki cu - dny, Jak ma - lo - wa - nie, Kie - dy spoj-rzysz, o - pór tru - dny, Si - ły nie

tru - dny, *p legg. e scherzando*

sta - nie! Pa - trzeć na cię bo - lą o - czy, Bły - szczą klej - no - ty, Ser - ce le - dwie

nie wy-sko-czy Z wiel-kiej o-cho-ty! Z wiel-kiej o-cho- - -ty!

p Wi - taj nam! *mf* Wi - taj nam! *f* Wi - taj

p *cresc. sempre* *f*

ff Wi - taj nam!

nam! *ff*

E

cresc. molto *ff*

ff Wi-taj nam, wi-taj! Wi-taj nam, wi-taj! Pię-kny i

ff Pię-kny i

ja - sny ja-ko kwiat hal- - ny. *ff* Wi - taj nam!

ff *ff*

Wi - taj nam!

No. 7.

Dumka litewska.

Mel. lud.
Ułożył O. M. Żukowski.

Moderato.

1. Sia - łem pro - so na za - go - nie, nie - mo - głem go żąć; Po - ko - cha - łem lu - be dzie - wczę, nie - mo - głem go wziąć;
2. Pro - so ze - szło, lecz przed żni - wem zbił je na - gły grad; Mo - ją mi - łość ku dzie - wczę - ciu zły ze - pso - wał świat.
3. Przy - szła zi - ma, mło - de sie - wy zi - mny kry je śnieg, I me ser - ce cza - sem zię - bi smu - tny ży - cia bieg.

Bo - po - siać to - nie - żąć,
Plon zbo - ża zni - szczył grad,
Lecz słoń - ce to - pi śnieg,

1. Bo - ko - chać, to nie wziąć, Choć mnie zdra - dza lu - be dzie - wczę, nie mo - gę go kląć.
2. Dzie - wczę - cia nie - dał - świat; Choć za - wio - dła me na - dzie - je, wspo - mi nam ją rad.
3. Mnie sło - dzi ży - cia bieg; Mej mi - ło - ści nie za - głu - szy na - wet gro - bu brzeg.

No. 8.

Hymn: Ufajcie!

Moderato energico. (ewentl. z Des-mol.)

Feliks Nowowiejski, Op. 4. Nr. 1.

f

U - faj - cie! Jest i ży - wie stwo - rzo - nych pa - sterz Bóg; Ku na - szej pa - trzy ni - wie, U na - szych czu - wa dróg, U na - szych czu - wa dróg. Któ - ry o fir - ma - men - ty Wsparł swój przed - wie - czny tron, Wszech - mo - cny, Nie - po - ję - ty, Wszech - mo - cny, Nie - po - ję - ty, Wszak Oj - cem na - szym On! Wszak Oj - cem na - szym On?

Zwa - żo - ny w rę - ku Pa - na prze - zna - czeń na - szych los, Niech wia - ra nie - za - chwia - na Wiel - bie - nia wzno - si głos, Wiel - bie - nia wzno - si głos. Na - pró - żno w zło - ści głu - chej Czart czy - ha wciąż u - bram, Do - da - je Pan o - tu - chy, Do - da - je Pan o - tu - chy, Przy - wró - ci świa - tło nam, Przy - wró - ci świa - tło nam.

Gdy słoń - ca zda się ga - sną, gdy chcą nas mro - ki zmódz, Ty, Bo - że, w dro - gę ja - sną Wiedź na - szych synów, wódz, Wiedź sy - nów, boś nasz wódz. Ty wiedź nas oj - ców śla - dem Do swych cu - do - wnych zjaw, Gdzie bły - szczy Twój dy - a - dem, Gdzie bły - szczy Twój dy - a - dem, Zbaw nas, o Pa - nie, zbaw! Zbaw nas, o Pa - nie, zbaw!

Dynamics: *f*, *p*, *f*, *ff*, *p*, *cresc.*, *f*, *molto cresc.*, *fff*

No. 9.
Śpiew z Chórem
z „Maryi" Malczewskiego.

Komorowski - Minchejmer.

Allegro patetico.

SOLO-SOPRAN. Fl.

A gdy się tro - ski do du - szy wkra - dną, Hu - cząc w niej chmu - ry czar-
Al - bo gdy Nie - ba cud nad cho - ro - bą, Go - łąb od prze - kleństw od-
A gdy kto chę - tny wdru - gich o - bro - nie Cl. Fl. I sam się w prze - paść za-

ne - - mi. A gdy nie-szczę - ścia na ko - go spa - dną, I po - stać wznio - słą, szla-
le - - ci I wła-dzę ży - cia za - bie - rze z so - bą, A wy - schłe li - ca
grze - - bie. Krót-ka stąd ra - dość wza - wi - ści ło - nie; Choć złe i do - bre

che - tną, ła - dna Smu - tek na - chy - li ku zie - - mi,
na - dmie ża - ło - ba Wprzód nim gro - mni - ca za - świe - - ci!
wgru - bej za - sło - nie, Sąd o - sta - te - czny jest w Nie - - bie. Cl. *rall.*

cresc.

O! niech na chwi - lę złość się już scho - wa, Ra - ny szty - le - tem nie cu - ci....
Niech nikt, by u - śpić zgo - nu bo - le - ści, Try - um - fu pie - śni nie nu - ci....
Mo - że w kło - po - cie i sil - na gło - wa Po - sę - pnie kie - dy się rzu - ci....

cresc. *fz*

p

Niech choć przy zgo - nie za - brzmią te sło - wa: „Wró - ci spo - koj - ność — wró - - ci!"
Chy - ba te sło - wa w koń - cu u - mie - ści: „Wró - ci twój A - nioł — wró - - ci!"
Niech z ust - ży - czli - wych brzmią wte - dy sło - wa: „Wró - ci we - so - łość — wró - - ci!"

p *pp*

p sostenuto — *con delicat.*

Bo na tym świe - cie śmierć wszystko zmie - cie, Ro - bak się lę - gnie I wbuj - nym kwie - cie,

p

Pistoni. *pp sostenuto*

Trboni.

dim.

Bo na tym świe-cie śmierć wszystko zmie-cie, Ro - bak się lę - gnie I wbuj - nym kwie - - cie.

dim. *p* *pp*

pp

Ped. * D. S.

p

A gdy kto, dą - żąc z da - le - kiej dro - gi,

risoluto

f A gdy kto, dą - żąc z da - le - kiej dro - gi, w mie -

p

f risoluto

Trbone I.

sf

sf w mieszka - nie przy - ja - źni zaj - dzie, *p* I już w u - ści - skach, w u - ści - skach,

szka - nie, w mieszka - nie przy - ja - źni zaj - dzie, I już wu - ści - skach, I już wu - ści - skach,

sf *sf* *dim.* *p*

I już wu-ści-skach to-pić ma trwo-gi, Lecz ci-che, pu-ste prze-biegł-szy pro-gi,

Solo.

Więc drżąc, czy złe-go co się nie do - wie,

Twa-rzy ko-cha-nej nie znaj-dzie: Więc drżąc, czy złe-go co się nie

Quart. Cl. Corni. Ob.

cresc.

Spuszczo-ne czo - ło za-smu-ci, ... Niech choć go-ścinność, krę-cąc się, po - wie:

do - wie, spu-szczo-ne czo-ło za - smu - ci, ... Niech choć go-ścin-ność, krę-cąc się, po-wie:

cresc.

sf *p*

Ped. *

„Wró - ci go-spo - darz, wró - - ci!“ Bo na tym świe - cie

p

wró-ci go-spo-darz, wró - ci!“ Bo na tym świe - cie

Ob.

Solo col Sopran.

śmierć wszy-stko zmie - cie, Ro - bak się lę - gnie I wbuj-nym kwie - cie.

con delicato

Bo na tym świe-cie śmierć wszystko zmie-cie, Ro-bak się lę-gnie I w buj-nym kwie - cie.

ppp

Flauti.

sempre pp

Trboni.
Timp. *trem.*

No. 10.

Dobranoc!

(Zakończenie wieczornicy.)

Zygmunt Noskowski.

Tranquillo quasi andantino.

Viol. *p* Corni. Fag. Bassi. *pp*

Sopr. Alt.

Wie-czor-ni-ca już skoń-czo-na, Wszyst-ka kądziel wy-przę-dzo-na,

sempre pp

Idź-my, prząd-ki, spać, Bo trza ra-no wstać. Na-wet zga-sło już-o-gni-sko, Bo pół-noc-ka

już jest bli-sko, Chodź-my, prząd-ki, spać, Bo trza ra-no wstać!

Fl. Cl. *pp*

Viol.

pp

Więc do cha-łup i-dzie-my, Do-brej noc-ki ży-czy-my Go-spo-da-rzom, cow go-ści-nie

pp

Fl. Cl.

pp

prząd-ki grza-li przy ko-mi-nie. Do-bra-noc!

p

Niech-że Je-zus

ko-mi-nie. Do-bra-noc! Do-bra-noc! Do-bra-noc! Do-bra-noc!

p

ko-mi-nie. Do-bra-noc!

Corni. Viol. Fl. Cl. pizz. Fl.

p

zMat-ką Bo-żą na sen słod-ki was u-ło-żą, Idź-my, prząd-ki, spać, Bo trza ra-no

cresc.

Do-bra-noc, Do-bra-noc, Do-bra-noc,

Do-bra-noc,

f

wstać. Kiej za-bły-śnie słon-ko zło-te, by znów wziąść się za ro-bo-tę

mf

Kiej za-bły-śnie słon-ko zło-te, zło-te

f

mf

mf

Do-bra-noc, Kiej za-bły-śnie słon-ko

p p

Idź-my, prząd - ki spać, Bo trza ra - no wstać. Idź - my

Więc do cha-łup i - dzie - my;

Idź - my spać, Idź - my spać.

legato

spać Bo trza ra - no wstać.

do - brej, do - brej no - cy.

do - brej, do - brej no - cy.

pp

pp

Wie - czor-ni - ca już skoń-czo - na, Do-bra-noc,

p Do-bra-noc,

mf Do-bra-noc, p Wie - czor-ni - ca

mf

mf Do - bra-noc, p do - bra - noc!

już skoń-czo - na, mf do-bra-noc, do-bra-noc, do - bra - noc!

p

No. 11.

„Sielanki."

a) POWRÓT Z PÓL.

Moderato.

Mieczysław Sołtys, Op. 11.

ff f p ff Fl.-Solo. p Viol. I Clar.

pp — „Któ-rę-dy, Ja-siu, po-je-dziesz? Czy zpo-za

Viol. I. Viol. Cl. I. II. pp

sto-dół, czy przez wieś?" — „Po-za sto-do-łę po-ja-dę."

Corni. Fl. pizz.

— „Któ-rę-dy, Ja-siu, po-ję dziesz? Czy zpo-za sto-dół, czy przez wieś?"

Cl. Corn. inglese. pp Fag. Corn.

—„Po-za sto-do-łę po-ja-dę, do swej ko-chan-ki na ra-dę,
A p
Po-za sto-
p
Tromb. I Solo.
Cl.
A Ob.
p
Corni.
Fag. Corn.
Trbone.
Fag.
do-łę po-ja-dę, do swej ko-chan-ki na ra-dę." —„A co tam-bę-dzie
Viol.
Corn.
Celli pizz.
za ra-da, kie-dy ko-chan-ka nie ra-da?"
Fl. Ob. Cl.
Piccol.
Cl. Viol.
mf
—„Któ-rę-dy, Ja-siu, po-je-dziesz? Czy zpo-za sto-dół, czy przezwieś?"
mf
Tromb.
3
mf
Fl. Corn. ingl. Viol. Cl.
arco

—„Po - za sto - do - łę po - ja de, do swej ko - chan - ki na ra - dę.“

Tutti.

ff

ff

—„A co tam bę - dzie

ff

ff Viol.

Tromboni p

za ra - da, kie - dy ko - chan - ka nie ra - da?“

Fl. Ob. Viol.

p

ff

3

b) „WIECZÓR NA WSI."

M. M. ♪ = 80.

Viol. con sordini.

sempre pp

Viola.

Cor. ingl.
Fl. *pp* Cl.

pp

Bass.

pp

Clar.

pp

Bass.

Fl. Viol.

Clar.

pp

ppp

poco cresc.

pp Ob.

p

Fl.

pp

Quart.

pp

pp

Cor. ingl.

Ob.

Cl. Fl.
Fag.

pp

Viola.

Bass 8va

mf sonore

cresc.

Fl. Ob. Viol.

Cor. ingl.
mf

pp

Fl. Ob.

Viol.

rall. dim.

pp

ppp

Clar.

Bassi.

Chór.

p

Z tam - tej stro - ny je - zio - - ra sta - ła lip - ka zie - lo - na,

pp Cl.

mf Ob.

a na tej lip - ce, lip - ce zie - lo - nej trzej pta - szko - wie sie - dzie - - li,

mf Celli. Bass. Picc.

Viol. I. con sordini.

pp

a na tej lip - ce, lip - ce zie - lo - nej trzej pta - szko - wie sie - dzie - - li.

Orkiestra.

Violini.

Bassi.

ppp *poco cresc.*

Cb.

G. P. *f*

B Chór męski. Corn. Tromb. **Più mosso.**

f energico

Nie by - li to pta - szko - wie, je - no ka - wa - le - ro - wie.

Orkiestra.

p *f*

f energico

Corni. Tromb. *f*

Mó - wi - li so - bie o je - dnej dzie - wczy - nie, Któ - re - mu się do - sta - - nie.

f Tromboni. *p* *pp*

Orkiestra.

f Celli. Corni. Bass.

f *p* *f* *p* *pp* *rall.* *ppp*

Tromboni.

C Tempo I.

Fl. Ingl. *pp*

Je - den mó - wił: „Mo - jaś ty!“ Dru - gi mó - wił: „Jak Bóg da.“

Cl. *pp* Fag.

mf Ob. *sempre dim.* *ppp*

A trze - ci mó - wił: „Ser - deń - ko mo - je! cze - goś ta - kie smu - tne jest?“

mf Fag. *sempre dim.* *ppp*

Viol. I. *pp*

A trze - ci mó - wił: „Ser - deń - ko mo - je! cze - goś ta - kie smu - tne jest?“

pp

Fl. Ob. Cl. *sempre rall. et dim.* *pppp*

pp Quart.

c) ZABAWY WIEŚNIAKÓW.

Allegro.

p dolce

Czem naj - pię - kniej gra - ją, do do - mu wzy - wa - ją: „Pójdź do do - mu, dzie - we - czko, dzie - we - czko! Pójdź do do - mu, dzie - we - czko!"

Cor. Viol.

pp sempre

f

Czem naj - pię - kniej gra - ją, do do - mu wzy - wa - ją: „Pójdź do do - mu, dzie - we - czko, dzie - we - czko, Pójdź do do - mu, dzie - we - czko!"

pp

pp

Czem naj - - pię - kniej gra - ją, do do - - - mu wzy - wa - - - ją.

Fl.

ff

Clar.

p

Czem naj - pię - kniej gra - ją, „Pójdź do

pp

Czem naj - pię - kniej gra - ją, do do - mu wzy - wa - ją: „Pójdź do do - mu, dzie - we - czko, dzie - we - czko,

Dzie - we - czko, pójdź! do do - mu, dzie - we-czko, do do - mu,

pp

Fag.

Ob.

pp

do - mu, pójdź!"

pojdź do do - mu dzie - we-czko!

dzie - we - czko!

rit.

Ob.

pp

Contrabass Solo.

ppp

G.P.

rit.

A

p

A ja so - bie my - ślę, Że się je - szcze wy - śpię, Je - szcze do dnia da -

p

Viol.

p dolce

Clar.

le - czko! Je - szcze do dnia da - le - czko! ja my - ślę, Że się je - szcze wy - śpię, Je - szcze do dnia

ja so - bie

Ob. I.

dolce

Viol.

Animato.
da - le czko, je - szcze do dnia da - - - - - - - - - - - le - czko!
Ob.
Viol.
Animato.
Ob.
mf
ff
B
Lento. ♪= 92.
Ob. Fag.
pp
A ja so - bie my - ślę, Że się je - szcze wy - śpię.
pp
pp sempre
Bassi.

L'istesso tempo. rall.

Je - szcze do dnia da - le - czko, da - le - czko, je - szcze do dnia da - le - czko!

Da - - - - le - czko, da - - le - czko!

Je - szcze do dnia da - le - czko, je - szcze do dnia da - le - czko!

Da - - - le - - - - - - czko!

Ob. Fag. ppp rall.

Tempo I. ♪= 92.

A ja sa - ma wi - dzę, że tak

con sordini

Bassi.

pię - knie i - dę. Każ - dy mi się dzi - wu - je, dzi - wu - je, każ - dy mi się dzi - wu - je!

dim. e rall. molto

Jak dzi - wu - je, Jak.

Tempo I. ♪= 120.

pp ppp ppp

Bass Solo.

Andante.

Pójdź do do - mu, pójdź!

ad libitum

Clar.

Cor. ingl.

Fag.

Andante.

Ob.

Cor. ingl.
Clarin.

C **Tempo I.**

Do dnia da - le - - - - czko!

O pójdź, dzie - we - -

Fl.

Viol.

Cl.

Viol.

Ob.

Bassi pizz.

Tempo I.

do dnia da - le - - czko!

czko!

p

pójdź! pójdź! pójdź!

O pójdź, dzie - we - czko!

p

Clar.

Ob.

Viol.

Fag.

rall.

D **Tempo I.**

mf

pójdź, pójdź!

mf

A ja sa - ma wi - dzę, Że tak pię - knie i - dę.

Tromb. *energico*

rall.

mf Cl.

Fag.

A ja-sa-ma wi - - dzę,

Każ-dy mi się dzi - wu - je, dzi-wu-je się mnie! Ja sa-ma wi-dzę,

dzi-wu-je, dzi-wu-je się mnie

Viol.

Bassi.

Że tak pię-knie i - - dę. Każ - dy się

Że pię-knie i - dę. Każ-dy mi się dzi - wu - je! Każ-dy mi się dzi - wu - je!

Viol. Cor. ingl. Viol.

Każ-dy się *p* *cresc.* dzi-wu-je! Każ-dy się *p* dzi-wu-je! Każ-dy się dzi-wu-je! *fff* Tak!

p Tak! *cresc.* *fff*

p *cresc.* *fff*

f sempre

Czem naj-pię - kniej gra-ją, Do do-mu wzy - wa-ją, Do do-mu wzy - wa-ją wzy - wa -

f Czem naj-pię - kniej gra-ją, Do do - mu wzy - wa-ją, Do do - mu wzy - wa - ją, Do do - mu

f

f Basso. *ff*

ją, A ja so - bie my - ślę, Że się je - szcze wy - śpię, Je - - szcze do dnia

wzy - wa - ją: „Pójdź do do - - mu, dzie - we - czko!“ A ja so - bie my - ślę: „Je - szcze do dnia, ___

E **Più mosso.**

da - - le - czko, da - - le - czko! Czem najpiękniej gra - ją.

je - szcze do dnia da - - le - - czko!“

Più mosso.

ff

pizz. arco

Do do - mu wzy - wa - ją: ___ „Pójdź ___ do do - mu, dzie - we - - - - - - -

8

czko! ___ Pójdź do do - mu, pójdź!“

Cello.

No. 12.

Pożegnanie wioski.*)

(Sowiński.)

A. Karczyński.

Andante con sentimento.

p

Że-gnam cię, wsi u-lu-bio-na! I was, ga-je, łą-ki, ni-wy: Nie-ba! wśród wa-sze-go ło-na

p

cresc. *dim.* *pp*

O! jak-że-bym był szczę-śli-wy! O! jak-że-bym był szczę-śli-wy! Nie-ba! wśród wa-sze-go ło-na!

cresc. *dim.* *pp*

Ach, że-gnam cię!

cresc.

p Że-gnam cię!

Ach, że-gnam cię, wsi u-lu-bio-na! O! jak-że-bym był szczę-śli-wy!

cresc.

Ach, że-gnam cię!

Bariton lub Mezzo Sopran Solo.

Że-gnam cię,

sempre p

Tu mi mo-je dni pły-nę-ły, Jak ci-che wo-dy po-to-ku; Już o-ne wie-

sempre p

że-gnam cię, że-gnam, wio-sko, że-gnam cię! Że-gnam cię,

cznie mi-nę-ły, Czas nie co-fnie swe-go kro-ku, już o-ne wie-

*) Utwór ten odznaczony najwyższem uznaniem na Konkursie Związku kół Śpiewaczych.

że-gnam cię, że-gnam cię, że-gnam cię, ach, wio - sko,

poco a poco cresc.

cznie mi-nę - ły, Już o-ne wie-cznie mi-nę - ły, Czas nie co-fnie

poco a poco cresc.

ach, że - - - gnam cię, ach,

że-gnam cię! ach, wio - - sko, że-gnam, wio-sko, że - - gnam cię, ach,

już o-ńe wie -

swe - go kro - ku, Czas nie co - - fnie swe - go kro - ku, Dni

f *p* *p* *p*

że - - gnam cię, że - gnam cię,

wio - - sko, że-gnam, wio-sko, że-gnam Cię, że - gnam cię!

cznie mi-nę - - ły,

pp *p*

me mi-nę - - ły, czas nie co - - fnie swe - go kro - - ku. Jak ta rzecz-ka

pp *p*

z brze - giem swo-im, Tak wszystko przej - dzie, prze-mi-nie, Je-dna tyl-ko w ser-cu mo-jem Pa-mięć two-ja

Ten. poco espr. *Ten. espr.*

dim. *pp* *cresc.* ach,

nie za-gi-nie, Je-dna tyl-ko w ser-cu mo-jem Pa-mięć two-ja nie za-gi-nie. Żegnam cię,

p *p*

dim. *pp*

że - gnam cię,

cresc.

tu w ser - cu mo - jem Pa - mięć two - ja nie za - gi - nie!

ach, że - gnam cię,

pp

Bariton lub M.-Sopr. solo.

Ach, wio - - sko, że - gnam, że - gnam cię, ach, że - - gnam cię!

że - gnam cię

że gnam cię!

p *pp* *ppp*

Ach, że - gnam cię,

ach, że - gnam cię!

No. 13.

Kalina.

Mel. ludowa.
Ułożył O. M. Żukowski.

Allegro.

p *cresc.*

1. „Cze - go, ka - li - no, w do - le sto - isz? Cze - go, ka - li - no, w do - le sto - isz?
2. „Że bym się su - szy nie bo - ja - ła, Że - bym się su - szy nie bo - ja - ła,
3. „Sto - ja - ła bym se na tej gó - rze, Sto ja - ła bym se na tej gó - rze,
4. „A ty, ka - li - no, roz - wi - jaj się, A ty, ka - li - no, roz - wi - jaj się,
5. „A ju - żem się, już roz - my - śli - ła, A ju - żem się, już roz - my - śli - ła,

dim.

1. Czy ty się le - tniej su - szy bo - isz? Czy ty się le - tniej su - szy bo - isz?"
2. To - bym przy do - le nie sto - ja - ła, To - bym przy do - le nie sto - ja - ła.
3. Ró - wna - ła - bym się ku ja - wo - rze, Ró - wna - ła - bym się ku ja - wo - rze."
4. A ty, dzie - wczy - no, roz - my - ślaj się, A ty, dzie - wczy - no, roz - my - ślaj się."
5. Oj - ca i mat - kę od - stą - pi - ła, Oj - ca i mat - kę od - stą - pi - ła!"

No. 14.

„Tak więc ciągle“...*)

(Zygmunt Krasiński.)

Andantino. (♩=88.) A. Karczyński.

mf
1. Tak więc cią - gle z burz na bu - rze, Wśród bły-ska-wic, po otchła - ni, Beż wytchnię - cia,
p

bez przysta - ni, Aż się wreszcie w głąb za-nu-rzę! 2. I - lem ra - zy wśród za-wie - i O - czy smu - tne
pp mf sempre cresc.

wzniósł do gó - ry I gdzieś szu - kał gwiazd nadzie - i, Có - żem uj - rzał? Tyl - ko chmu-ry. 3. „O - to ci - sza,
p pp ppp poco più lento

wiatr już ko - na!“ I - le ra - zy rze - kłem so - bie, Głos mi odgrzmiał z burzy ło - na:
pp mf a tempo f string. f

„Ci - szy nie - ma tu!“ 4. I tak da - lej i tak wszę - dzie, Od ko-leb - ki u - rodze - nia
„Ci - szy nie - ma, je - dno w grobie!“
p calando mf

Aż do tru - mny za - po - mnie - nia Wir trosk ser - cem mio - tać bę - dzie. 5. Aż przepa - dnie wszystko ra - zem:
p pp mf cresc. sempre

Myśl i cia - ło, a na ska - le Drze - mać bę - dą tyl - ko fa - le, Wieczno - ści o bra - zem.
p rit. a tempo pp ppp

*) Utwór, odznaczony drugiem uznaniem na konkursie Związku Kół Śpiewaczych.

No. 15.

Rusałki.*)

(Słowa K. Tetmajera.)

J. Krudowski.

Allegretto.

Od pól ru - sał - ki le - cą We mgłach i wód o - pa - rach, O - gni - ki ła - pią

błę - dne po ba - gnach i mo - cza - rach. Nad ga - jem wi - kli - no - wym Ta - ne - czny wi - ją

krąg — A wiatr po łą - kach szem - rze i kwia - ty pachną z łąk. — Od pól ru - sał - ki

le - cą mie - się - czną ci - chą no - cą I łą - ki ro - są sre - brzą i ga - je ro - są

Od pól, — od pól ru - sał - ki le - cą, spla - ta - ją w lo - cie wień - ce, Skrzy-
zło - cą Od pól ru - sał - ki le - cą, spla - ta - ją w lo - cie wień - ce, Skrzy - dla - ty ku nim
Od pól, — od pól ru - sał - ki le - cą, spla - ta - ją w lo - cie wień - ce, Skrzy-
Od pól ru - sał - ki le - cą spla - ta - ją w lo - cie wień - ce, Skrzy - dla - ty ku nim

dla - ty ku nim chło - piec wy - cią - ga w gó - rę rę - ce.
chło - piec wy - cią - ga w gó - rę rę - - ce — wy - cią - ga w gó - rę
dla - ty ku nim chło - piec wy - cią - ga w gó - rę rę - ce.
chło - piec wy - cią - ga w gó - rę rę - ce, skrzy - dla - ty ku nim chło - piec

*) Utwór odznaczony pierwszą nagrodą na konkursie Związku Kół Śpiewaczych.

ff a tempo mf

rę - ce. I du - sza mu się do nich, skrzy - dla - ta du - sza rwie — A o - ne za - lśnią

ff mf p

ritard. pp a tempo f

w bla - sku, w per - ło - wej gi - ną - mgle — Od pól ru - sał - ki le - cą, nad chło - pca zwi - sną

pp pp f

ritard. a tempo ritard. a tempo f

gło - wą I bia - łe doń cia - ła zbli - żą i le - cą w mgłę per - ło - wą. Od

f

f cresc.

pól ru - sał - ki le - cą we mgłach i wód o - pa - rach, O - gni - ki ła - pią

f cresc.

ritard. a tempo p f

Uj - rza - ły, uj - rza - ły du - szę ci - chą i

błę - dne po ba - gnach i mo - cza - rach. Uj - rza - ły du - szę ci - chą i nie - skrzy - dla - tą

Uj - rza - ły, uj - rza - ły du - szę ci - chą i

p

Uj - rza - ły du - szę ci - chą i nie - skrzy - dla - tą

nie skrzy - dla - tą już: — Zła - ma - ne krwa - we skrzy - dła u - pa - dły w proch i w kurz —

p f

już: — Zła - ma - ne krwa - we skrzy - dła u - pa - dły w proch, u - pa - dły w proch i w kurz —

nie skrzy - dla - tą już: — Zła - ma - ne krwa - we skrzy - dła u - pa - dły w proch i w kurz —

p

już: — Zła - ma - ne krwa - we skrzy - dła u - pa - dły w proch i w kurz — Zła - ma - ne krwa - we

fff pp

u pa - dły w proch i w kurz — Od pól ru - sał - ki le - cą w mie - się - cznych bla - sków

skrzy - dła

fff pp

ritard. mf

fa - - li, Uj - rza - ły krwa - we skrzy - dła i tań - cząc lę - cą da - lej, I

mf

da- - - - -lej. —

ritard. ppp

tań - cząc le - cą da - lej, i tań - cząc le - cą da - lej, le - cą da - - lej. —

da- - - - -lej. —

ppp

No. 16.

„Gdzież to jedziesz, Jasiu?"...

Mel. ludowa.
Ułożył O. M. Żukowski.

Moderato.

p

1. „Gdzieżto je - dziesz, Ja - siu? Na wo - jen - kę, Ka - siu, na wo - jen - kę da - le - czką!" —
2. „Co bę - dziesz ro - bi - ła, Ka - siu, Ka - si - ne - czku, na wo - jen - ce da - le - czkiéj?" —
3. „Co bę - dzie - my je - dli, Ka - siu, Ka - si - ne - czku, na wo - jen - ce da - le - czkiéj?" —
4. „Co bę - dzie - my pi - li, Ka - siu, Ka - si - ne - czku, na wo - jen - ce da - le - czkiéj?" —

p

„Weź - że i mnie z so - bą, ra - dam je - chać z to - bą
„Bę - dę chu - sty pra - ła, zło - tem wy - szy - wa - ła
„Są w bo - ru o - rze - chy, to na - sze po - cie - chy
„Jest pi - wo w piw - ni - cy u kró - la w sto - li - cy

sfz

rall. e dim.

1. na wo - jen - kę da - le - czką, — na wo - jen - kę da - le - czką."
2. na wo - jen - ce da - le - czkiéj, — na wo - jen - ce da - le - czkiéj."
3. na wo - jen - ce da - le - czkiéj, — na wo - jen - ce da - le - czkiéj."
4. na wo - jen - ce da - le - czkiéj, — na wo - jen - ce da - le - czkiéj."

sfz

rall. e dim.

No. 17.

Domek rodzinny.*)

Moderato. Dr. Błażejczyk.

mf

1. Wi - taj, dom - ku mój ro-dzin - ny, Dwor - ku bia - ły z fa - cy - a - tką, W tych to ścia - nach
2. Bia - ły dom - ku u - ko-cha - ny, Każ - dy ką - cik ser - cu dro - gi, Mi - łe ser - cu

1. wiek dziecin - ny Prze - pę-dzi-łem z oj-cem, mat - ką.
2. czte - ry ścia - ny, Dziś ca - łu - ję two-je pro - gi.

p

Tu mi ży-cie mat-ka da - ła,
Tu mnie oj-ciec mój po - czci - wy,

1. Tu mi, tu mi ży-cie mat-ka
2. Tu mnie, tu mnie oj-ciec mój po-

1. Mo - ja do - bra mat - ka dro - ga; tu mnie mat - - ka wy - cho-wa - ła
2. Do - bry oj - ciec, choć su - ro - wy, cześć na - u - - czał wiek sę-dzi - wy,

f

1. da - ła, mo - ja do - bra mat-ka dro - ga, tu mnie mat-ka wy - cho-wa - ła
2. czci - wy, do - bry oj - ciec, choć su - ro - wy, cześć na - u - czał wiek sę - dzi - wy,

1. i u - czy - ła ko-chać Bo - ga.
2. słod - kiej se - rcu u - czył mo - wy.

p

3. Wi - taj, dom-ku mój drew-nia - ny, Pe - łen wspomnień i pa - mią - tek! Wi taj, dwor-ku u - ko-cha - ny, Skar - bie dro-gi świę-tych szczą - tek! Pod tem drzewem ro - złe - ży - stem Pta - sząt śpie - wu ja słu - cha - łem, Dziec - ko je - szcze, ser-cem czy - stem

mf

*) Utwór odznaczony drugą nagrodą na konkursie Związku Kół Śpiewaczych.

Z każdym kwiatkiem rozma - wia - łem. 4. W kro-pli ro - sy kry-szta - ło - wej, Co zdo-bi - ła kwiatki,

ritard.

ziół - ka, Bóg ma - lo - wał świat ró - zo - wy, I jam wi - dział tam a - nioł - ka.

a tempo

O! by - ły to chwi - le bło - gie, Nie - win - no - ścią dziec - ka tchną - ce, Prze - mi - nę - ły

dni te dro - gie, Po - zo - sta - ły łzy go - rą - ce. 5. Prze - mi - nę - ła mi ju - trzen - ka

ritard.

dni dziecię - cych, zwiędły kwiat - ki, Lecz mi w du - szy brzmi pio sen - ka, Com ją sły - szał od mej mat - ki.

Più lento.

poco ritard.

O czas dą - ży chy - żym kro - kiem, Gdzie był uśmiech, dziś mo - gi - ły. 6. Żegnam cię znów łza - wem o - kiem,

ritard.

Tempo I.

Mój ro - dzin - ny domku mi - ły. Żegnam dro - gie two - je ścia - ny, głos przyszło - ści brzmi z da -

Że - gnam, żegnam dro - gie two - je ścia - ny,

le - ka, I - dę, i - dę w świat niezna - ny, Gdzie po-winność, ludzkość cze - ka.

ff

Głos przyszło - ści brzmi z da - le - ka i - dę

No. 18.

Wędrownik.

Opracował O. M. Żukowski.

Andante.

pp

1. Wę - dro-wnik ja, zstę - pu - ję z gór, Tam zie - mia lśni
2. Gdzie - żeś ty, gdzie, Oj - czy - zno ma? Z dzie-cin - nych snów
3. Gdzie zmar-łych rój na wie-czny mir, Wzla - tu - je w mgłach
4. I słoń - ce tu zda się tak mdłe, Zwię-dły tu kwiat,
5. Z mil - czą - cą łzą spo-glą-dam wkrąż, A ser - ce: „gdzie?“

pp p

1. Wę dro-wnik ja, zstę-pu-ję z gór, Tam zie-mia lśni
2. Gdzie-żeś ty, gdzie Oj-czy-zno ma? Z dziecinnych snów
3. Gdzie zmarłych rój na wieczny mir, Wzla-tu-ją w mgłach
4. I słoń-ce tu zda się tak mdłe, Zwiędły tu kwiat
5. Z mil-czą-cą łzą spo-glą-dam wkrąż, A ser-ce: „gdzie?“

cresc. mf

1. w po - wi - ciu chmur, Tę - skno - ta mną, po świe - cie rwie,
2. du - sza cię zna, Gdzież jest ten kraj zie - lo - ny tak,
3. przy brzę - ku lir, W dźwię - ku ich słów pró - żność i czczość,
4. po - wie - trze złe, Gdzie na - sza krew spły - wa i łzy,
5. py - ta się wciąż, Du - cho - wym tchem głos o - wiał mnie:

cresc. mf

1. w po - wi - ciu chmur, Tę - skno-ta mną, po świe-cie rwie,
2. du - sza cię zna, Gdzież jest ten kraj zie - lo - ny tak,
3. przy brzę-ku lir, W dźwię-ku ich słów próżność i czczość,
4. po - wie-trze złe, Gdzie na-sza krew spły-wa i łzy,
5. py - ta się wciąż, Du - chowym tchem głos o-wiał mnie:

f ff cresc. rit.

1. A ser - ce wciąż py - ta się: „Gdzie?“ a ser - ce wciąż py - ta się: „Gdzie?“
2. Gdzie wcie - niu róż śpie - wa mój ptak? gdzie wcie - niu róż śpie - wa mój ptak?
3. Bo wszę - dzie, ach! jam tyl - ko gość, bo wszę - dzie, ach! jam tyl - ko gość.
4. Kra - ju, ach! gdzie - żeś, gdzie - żeś ty? kra - ju, ach, kra - ju, gdzie - żeś ty?
5. „Szczę - ście tam tyl - ko, gdzie nie - ma cię!“ „szczę - ście tam tyl - ko, gdzie nie - ma cię!“

f ff cresc. rit.

1. py - ta się: „Gdzie?“
2. śpie - wa mój ptak.
3. jam tyl - ko gość.
4. ach gdzieżeś ty?
5. gdzie nie-ma cię!“

No. 19.
Polonez towarzyski.*)

E. Poniecki.

Maestoso.

Sopr., Alt.: Niech nas je - dność łą - czy wko - ło, zgo - da, mi - łość kwi-tnie nam,

Ten.: Niech nas je - dność łą - czy wko - ło, zgo - da, mi - łość kwi-tnie nam, a wten-czas

Bas.: Niech nas je - dność łą - czy wko - ło, zgo - da, mi - łość kwi-tnie nam, a wten-czas spły - ną

spły - ną la - - ta nam we-so - ło,

wten-czas spły-ną la - ta nam we-so - ło, spły - ną la - - ta nam we-so - ło aż do gro-bu cie-mnych

spły - - ną la-ta nam we-so - ło, spły - - ną la-ta nam we-so - ło aż do gro-bu cie-mnych

la - - - ta nam we-so-ło, spły - - ną la-ta nam we-so-ło aż do

Bli - żej do mnie, przy - ja-cie - le, jak o - gni-wo złącz-my dłoń, przy-jaźń

bram. Bli - żej do mnie, przy - ja-cie-le, jak o - gni-wo złącz-my dłoń, przy-jaźń

bram. Bli - żej do mnie, przy - ja-cie-le, jak o-gni-wo złącz-my wszy-scy dłoń, przy-jaźń

gro - bu ciemnych bram; tu do mnie, przy - ja-cie-le, jak o-gni - wo złącz-my dłoń, przy-jaźń

kwia - - tem dro - gę ście - le

kwia-tem na-szą dro-gę ście - - le i od tro - - - ski strze-że skroń.

kwia - - - tem dro - gę ście - - le i od tro - - - ski strze-że skroń.

kwia - tem dro - gę ście - le i od tro - ski strze - że skroń, i strze-że skroń.

Fine.

Du-szę tro - - ski

Sa - mo-lu - by w ką-tach sie - dzą, każ - dy z nich się w so-bie żre, Cią-gle du-szę tro-ski

Sa - mo-lu - by w ką-tach sie - dzą, każ - dy z nich się w so-bie żre, bo cią-gle du - - szę tro-ski

Sa - mo-lu - by w ką-tach sie - dzą, każ - dy z nich się w so-bie żre, bo cią-gle du-szę tro - - - ski

*) Utwór odznaczony trzecią nagrodą na konkursie Związku Kół Śpiewaczych.

w noc im je - dzą, Du - szę tro - - ski w noc im je - dzą, Za dnia zazdrość w ser-cu wre, —
w noc im je - dzą, Du - - szę tro-ski w noc im je - dzą, Za dnia zazdrość w ser-cu wre, —
w noc im je-dzą, Du - - szę tro-ski w noc im je-dzą, Za - - - dnia za - zdrość w ser-cu
A nam ser - - ce w li - cznem gro - nie od ra - do - ści w pier - si drga, ser - ce
A nam ser - ce w li - - cznem gro - nie, od ra - do - ści w pier - si drga, ser - ce
A nam ser - ce w li - - cznem gro - nie, od ra - do - ści wspól - nej w pier - si drga, ser - ce
wre, nam ser ce w li - - cznem gro - nie, od ra - do - ści w pier - si drga, ser - ce
w ser - - cu bło - go to - nie, gdy przy - ja - - - źni bły - śnie skra. —
w ser - cu za - wsze bło - go to - nie, gdy przy - ja - - źni bły - śnie skra. —
w ser - - cu bło - go to - nie, gdy przy - ja - - źni bły - śnie skra. —
w ser - cu bło - go to - nie, gdy przy ja - źni bły - śnie skra, i bły - śnie skra. —
Trio.
p dolce
Hej! w kim ser - ce zdro - we bi - je, i kto Bo - ga w du - szy ma, niech po
Niech się łą - czy z przy - ja - cio - ły, niech do dło - ni wpa - da dłoń, ży - wot
Hej! w kim ser - ce zdro - we bi - je, i kto Bo - ga w du - - szy ma, — niech po
Niech się łą - czy z przy - ja - cio - ły, niech do dło - ni wpa - - da dłoń, — ży - wot
Hej! kto Bo - - ga w du - - - szy ma, ten nie - chaj
Niech do dło - - - ni wpa - - - da dłoń, a w ten - czas
ką - - - tach się nie kry - je, nie - chaj świę - tą przy - jaźń zna.
spły - - - nie nam we - so - ły, jak po ro - sie śpiew przez błoń.
rit.
D. C. al Fine.
ką - - - tach się nie kry - je, nie - chaj świę - tą przy - jaźń zna.
spły - - - nie nam we - so - ły, jak po ro - sie śpiew przez błoń.
się nie kry - je, nie - - - chaj świę - tą przy - jaźń zna.
ży - wot spły nie, jak po ro - sie śpiew przez błoń.

No. 20.

Wędrówka.

(M. Gosławski.)

O. M. Żukowski.

Andante.

p

1. Ja ro - słem z wia - trem, ja i on By - li - śmy brać - mi z mło - dych
2. Dziś brat, co ze mną ra - zem rósł, Po - wier - nik ser - ca nie wiem
3. I jak sze - ro - ki dzi - siaj świat, Prze - de - mną pu - sto wszerz i

mf f

1. lat, Współ - wy - cho - wań - cy je - dnych stron, Los od ko - leb - ki po - gnał
2. gdzie, Czy go hu - ra - gan wście - kły zniósł, Czy sam nie - wier - ny rzu - cił
3. wzdłuż, Bo zniknł prze - wod - nik, wie - trzyk brat, Bo mo - ja ra - dość zni - kła

p

1. w świat. On le - ciał przo - dem w noc i w dzień, Niósł lek - kiem skrzy - dłem
2. mnie. I le - cąc wszy - stko za - brał mi, Mło - de - go ser - ca
3. już. O! wróć, wę - dro - wcze dro - gi, wróć, Pierś tę - skna, bra - tnia

f

1. myśl mą tam, Gdzie za nim bie - gnąc jak - by cień, Nie mo - głem ni - gdy
2. lek - kie sny, U - czu - cie, ra - dość mło - dych dni I mło - dej wia - ry
3. wo - ła cię; Wróć, od - ucz my - śleć, po - mnieć, czuć, Lub z ser - ca dro - gę

ff p rit. e dim.

1. zdą - żyć sam; Gdzie za nim bie - gnąc jak - by cień, Nie mo - głem ni - gdy zdą - żyć sam.
2. słod - kie łzy, U - czu - cie, ra - dość mło - dych dni I mło - dej wia - ry sło - dkie łzy.
3. po - każ łzie, Wróć, od - ucz my - śleć, po - mnieć, czuć, Lub z ser - ca dro - gę po - każ łzie.

No. 21.
„Orły-sokoły."...

Andante.

ułożył O. M. Zukowski.

1. Or - ły, so - ko - ły, daj - cie mi skrzy - dła, Gru - zy, po - pio - ły,
2. Tu mi jak w gro - bie, świat nie - we - so - ły, Spuś - cie się do mnie,
3. Na nie - bios pro - gu mię - dzy gwia - zda - mi, Ja - bym się Bo - gu

1. zie - mia mi zbrzy - dła. Ja - bym tak chcia - ła
2. o - rły, so - ko - ły! Choć du - szę weź - cie
3. mo - dli - ła z wa - mi. Bo tu ża - ło - bą

1. Ja - bym tak chcia - ła
2. Choć du - szę weź - cie
3. Bo tu ża - ło - bą

1. po - hu - lać z wa - mi, Lub tam na gó - rach, żyć z pio - ru - na - mi.
2. na swo - je lo - ty, I tam za - nieś - cie, w ma - rzeń kraj zło - ty.
3. po - kry - te do - ły, Weź - cie mnie z so - bą, or - ły, so - ko - ły!

1. po - hu - lać z wa - mi, Lub tam na gó - rach, żyć z pio - ru - na - mi.
2. na swo - je lo - ty, I tam za - nieś - cie, w marzeń kraj zło - ty.
3. po - kry - te do - ły, Weź - cie mnie z so - bą, or - ły, so - ko - ły!

No. 22.
Wieją wiatry....

Dumka.

Mel. ludowa.
Ułożył O. M. Żukowski.

Andante.

1. Wie - ją wia - try, wie - ją szu - mne nad mo - drym po - to - kiem,
2. Wód prze - źro - cza za - mą - co - ne o brzeg plu - szczą fa - lą,
3. Rwie się dum - ka do tej zie - mi, skąd ży - cie do - sta - ła,

1. Pły - ną my - śli, pły - ną tłu - mne ko - ry - tem sze - ro - kiem.
2. A tę - skno - ty roz - bu - dzo - ne pio - sen - ką się ża - lą.
3. Gdzie ją mat - ka nad ko - ły - ską ko - za - ka śpie - wa - ła.

No. 23.
Korale.

St. Moniuszko.
ułożył O. M. Żukowski.

Andante.

mf

1. Gdym z ko - za - ki szedł na bo - je, Mo - ja Han - ka rze - cze:
2. Bóg ko - za - czej szczę - ścił bra - ci, Wje - dnej bo - ju chwi - li
3. Wśród ra - bun - ku los mi słu - ży, Pan Bóg zdo - bycz po - da,
4. Pę - dzę ste - pem, pę - dzę bło - nią, Lecz da - re - mna pra - ca
5. Za - pła - ka - łem, za - jęk - ną - łem I roz - trą - cam rze - szę,

1. „Nie - siesz, lu - by, ży - cie swo - je na ta - tar skie mie - cze.
2. Han ta - tar - ski woj - sko tra - ci, a my gród zdo - by - li.
3. Sznur ko - ra - li kra - śny, du - ży, jak - by wi - śnia mło - da.
4. W na - szej cer - kwi dzwo - ny dzwo - nią, lud z mo - gi - łek wra - ca.
5. I przed cer - kwią pa - dam czo - łem i przed o - braz spie - szę.

1. Lecz mo - dli - twa, płacz dzie - wczy - ny w bo - ju cię o - ca - li,
2. Gdy wy - par - to krzep - kie wro - ta, gdy się mia - sto pa - li,
3. Po - chwy - ci - wszy zdo - bycz dro - gą, już nie cze - kam da - lej,
4. Do - brzy lu - dzie spie - szą ku mnie i wo - ła - ją, z da - li:
5. Do naj - święt - szych stóp Ma - ry - i nio - sę mo - je ża - le,

1. Ty mi za to, mój je - dy - ny, przy - nieś sznur ko - ra - li.“
2. Je - den sre - bra, dru - gi zło - ta, jam szu - kał ko - ra - li.
3. Spie - szę sta - nąć przed nie - bo - gą, dać jej sznur ko - ra - li.
4. „Two - ja Han - ka le - ży w trum - nie, nie trze - ba ko - ra - li.“
5. I za - wie - szam Jej u szy - i czer - wo - ne ko - ra - le.

No. 24.
Toast.

O. M. Żukowski.

Vivo.

Niech ży - je nam, niech ży - je nam, niech ży - je nam, niech ży - je nam, niech ży - je nam, niech ży - je nam, niech ży - je nam, wi - wat!

No. 25.

Chór wiejski

z kantaty mitologicznej „Milda."

St. Moniuszko.

Allegretto.

Cl. Ob. *pp* Corni.

Sopr. I. II. *p*

Już na nie - bie słon - ko pło - nie, a ku nie - mu zie - mia ca - ła

Alt. *p*

Fl. Viol. I. Viola.

zla - ne ro - są zwra - ca skro - nie, Pro - mień pi - je, o - gniem pa - ła. I lud ze snu prze - bu - dzo - ny

Picc. Viol. II.

las po nad ru - cza - je.

na mo - dli - twę spie - szy wga - je, pły - niem wMil - dy las świę - co - ny, wgó - ry, nad ru - cza - je.

pły - niem wlas w Mil - dy las,

p

w Mil - dy gaj, Mil - dy gaj, Mil - dy gaj świę - co - ny, w Mil - dy gaj, Mil - dy gaj,

p

p

pły - niem w gaj świę - co - - ny.

Tenory.

p

Ze - wsząd sły - chać mo - dłów gło - sy, pie - śni dzie - wcząt, sta - rców pie - nia,

Basy.

p

Ob. Quart.

p

Fag.

słoń - ce ra - zem z kro - plą ro - sy w nie - bios nie - sie je skle - pie - nia.

1. volta ff

2. volta p

Ni Per - ku - na dąb o - mszo - ny,

Cl. Fl.

Corni.

a - ni wa - bią żni - czów ga - je,

f

pły - niem w Mil - dy las świę - co - ny, w gó - ry, nad ru - cza - je.

f

Pły - niem wgaj, wMil - dy gaj, Mil - dy gaj świę - co - ny, wMil - dy gaj, Mil - dy gaj,

Mil - dy gaj świę - co - ny.

sf *sf*

Sopran. *f* Alt. Tenor. Baz. *f*

Mil - da świa - ty, o - na lu - dzi, o - na łą - czy

Trb. Timp. Pos. *ff*

wsplo - ty zgo - dne wszy - stko co do ży - cia bu - dzi, sło - ńca o - bli - cze po - go - dne, Do niej spie - szy u - tra - pio - ny,

ko - mu sił i łez nie sta - je, pły - niem wMil - dy

gaj świę - co - ny wgó - ry, nad ru - cza - je.

gaj po - nad ru - cza - je.

gaj świę - co - ny po - nad ru - cza - je.

gaj świę - co - ny wgó - ry, nad ru - cza - je.

w Mil - dy gaj,

w Mil - dy gaj świę - co - ny,

dolce

w Mil - dy gaj, w Mil - dy gaj, w Mil - dy gaj świę - co - ny, w Mil - dy gaj

w Mil - dy gaj, świę - co - ny,

w Mil - dy gaj, w Mil - dy gaj, w Mil - dy gaj świę - co - ny,

w Mil - dy gaj świę - co - - - - - - - - - -

w Mil - dy gaj, w Mil - dy gaj świę - co - - - - - - -

dim.

- - - - - - ny.

1 zakończenie.

ny.

2 zakończenie.

*) Wykonując Chór wiejski oraz Modlitwę jako całość, fortepian przeprowadza do Modlitwy — w przeciwnym razie kończy drugiém zakończeniem.

No. 26.
Modlitwa
z kantaty mitologicznej „Milda".

St. Moniuszko.

Andante.

Sop. I. Sopran II. Alt. Cl. Ob. Fl. Tenor. Bas. Corni. Cello. Viola. Sop. Alt. Viol. II. Fl. Cl. Viol. I. Cl. Ob.

Mil - do! Kró - lo - wą, Li - twa cię zwie, z chy - lo - ną gło - wą, mo - dły ci śle;

z chy - lo - ną gło - wą mo - dły ci śle.

Mil - do! Kró - lo - wą, Li - twa cię zwie, z chy - lo - ną gło - wą mo - dły ci śle; z chy - lo - ną gło - wą mo - dły ci śle.

Zgasł o - gień świę - ty, mi - ło - ści

Zgasł o - gień świę - ty,

dar, Wre bój za-wzię - - ty, tli woj-ny żar,

mi - ło - ści dar tli woj - ny żar, tli woj - ny

p tli woj - ny

Viol. II. Fl.

f *f* *p*

p C.B.

Wre bój za - wzię - - - - - - - - - ty, tli woj - ny żar, tli

Wre bój za - wzię - - - - - ty

żar, Wre bój za - wzię - - ty, Wre bój za -

żar, bój za - wzię - - ty, Wre za - wzię - ty bój,

Trb.

cresc.

woj - ny żar, wre bój za-wzię - ty.

ff

Wre za - wzię - ty bój, wre bój. Spoj - rzyj, kró - lo - wo,

wzię - ty, bój wre bój za-wzię - ty.

ff

wre za - wzię - ty bój, wiel - - ki bój. Spoj - rzyj, kró -

Tutti.

ff Trombone solo.

Basso.

ff

skiń two - ją dłoń, Mi - łość nam ze - ślij, od nie-zgód chroń, Mi - łość nam

ff

ff

lo - wo, Skiń nam two - ją dłoń, Ze - ślij nam mi - łość, Mi - łość nam ze - ślij, od

ze - ślij i od nie - zgod chron, mi - łość
ze - ślij. Mil - do, kró - lo - wo, skiń two - ją
ff nie - zgód chroń od nie - zgód chroń, ach, od nie - zgód chroń,

marcato

daj, dłoń, mi - łość daj od nie - zgód chroń.
mi - łość daj,

fff *p*

No. 27.

Wisła.

Feliks Nowowiejski, Op. 23. No. 2.

Andante.

mf *pp poco rit.*

1. Hej, ty Wi - sło, mo - dra rze - ko, Kiej - by kwiat, kiej - by kwiat,
2. Hej, ty Wi - sło, mo - dra rze - ko, Za la - sem, za la - sem,
3. Hej, dzie - wczy - no, ty je - dy - na, Nie płacz mi, nie płacz mi,

cresc. *mf* *pp poco rit.*

1. Hej, ty Wi - sło, mo - dra rze - ko, mo - dra rze - ko,
2. Hej, ty Wi - sło, mo - dra rze - ko, mo - dra rze - ko,
3. Hej, dzie - wczy - no, ty je - dy - na, ty je - dy - na,

a tempo *pp poco rit.* *f a tempo*

1. Co se pły - niesz hen da - le - ko Wob - cy świat, wob - cy świat, Co se pły - niesz hen da - le - ko Aż
2. A mam ci ja pęk fu - ja - rek Za pa - sem, za pa - sem, Jak po - wró - cę - na oj - czy - ste Za -
3. A ocz - ka - mi jak gwiazdka mi Za - świeć mi, za - świeć mi, Już fli - sa - cy po - wra - ca - ją: War - ra -

a tempo *pp poco rit.* *f a tempo*

pp tranquillo *fcresc.* *f*

1. w mo - rze, aż w mo - rze, Ta - kie czar - ne kiej - by ro - la, Mój Bo - że, mój Bo - że!
2. go - ny, za go - ny, Dźwięk po ro - sie wasz po - pły - nie Pie - szczo - ny, pie - szczo - ny!
3. ho! War - ra - ho! Tyl - ko e - cha po - wta - rza - ją: Warra - ho! Warra - ho!

pp tranquillo *fcresc.* *f*

No. 28.

Polonez weselny.

Adam Minchejmer.
Słowa P. Maszyńskiego.

Alla polacca.

Trb. ff Quart. Viol.

f

Otwierajcie stare wrota, Jadą państwo młodzi, jadą, Naszać to panienka złota, Spieszmy witać ją gromadą, Tu od dziecka wychowana, Oczkiem naszem była wgłowie,

Tutti.

f sf f

i ko-cha-na,

Jak nam dro-ga i ko-cha-na, niech się te-raz o tem do-wie.

Solo. *con affeto*

Bo też ludziom na po-cie-chę Jak li-li-a ros-ła ho-ża, Gdzie pod czy-ją

Quart. *p*

we-szła strze-chę, Tam i łaska by-ła Bo-ża, Po-cie-sza-ła a wspie-ra-ła,

Cl. Cor. Fag.

Dzie-ląc każ-dy ką-sek chle-ba, Grosz sie-ro-cie od-da-wa-ła, To pra-wdzi-wy a-nioł

poco rall.

z nie-ba, To pra-wdzi-wy a-nioł z nie-ba, To pra-wdzi-wy a-nioł z nie-ba.

Cl. Cor. *poco rall.*

Chór.
a tempo

Dziś sta-nę-ła na ko-bier-cu

Dla nas to ra-do-sna wieść,

I-le u-czuć go-ści wser-cu,

Viol. II. Fag. Cello. Viol. I. Cl. Alti. Fag.

Niech brzmi o-krzyk nasz, ten o-krzyk na___ jej cześć!

Niech brzmi o - krzyk nasz, ten o - krzyk na___ jej cześć! Ot-wie-raj-cie

Niech brzmi o-krzyk

Fl. Ob. Trb. Viol. I. Fl. Tutti. Cl. *cresc.* Corni. Bassi.

sta-re wro-ta, Ja-dą pań-stwo mło-dzi, ja - dą, Na-szać to pa-nien-ka zło-ta,

Spiesz-my wi-tać ją gro-ma-dą, Tu od dziec-ka wy-cho-wa-na,

Ocz-kiem na-szem by-ła wgło - - wie, Jak nam dro-ga i ko-cha-na
i ko-cha - na

Trbi.

niech się o tem te-raz do-wie.

Più lento.

Più lento.

Trbi.

f Corni soli.

Bassi. Cl.

Wiedz - cie, mło-dzi, że oj-co - wie, Do chrztuśmy ją po-da-

p Cello. Basso. Timp.

stacc.

wa-li, A na-gro-dę wdo-brem sło - wie, Wpo-wa-ża-niu od-bie-ra - li.

Cl.

Corni soli. Viol. II.

Solo Basso.

Niech ten wę-zeł zacieśnio - ny, Trwa bez przerwy wdłu-gie la - ta, Bę - dą z te-go

Trb. Cl. Viol. I.

accel. e crescendo

dobre plo - ny, Bo i młodych z so-bą zbra - ta, Bę - dą z te - go plo -

a tempo

Sopran Solo.

Cześć

f *rit.*

- ny, Bo i mło - dych zbra - ta.

Sop. i Alt. Unisono.

mf Wiedz - cie, mło-dzi, że oj - co - wie, Do chrztu tu ją po - da -

Fl. Ob.

mf Wiedz - cie, mło-dzi, że oj - co - wie, Do chrztu ją po - da -

Viol. I. Cl. Trb.

f *rit.* *mf* *a tempo*

Timp.

jej! Cześć pa - nien - ce!

A na-gro-dę w dobrem sło - wie w po-wa - żaniu od - bie - ra - li.

wa - li, A na - gro-dę wdo - brem sło - wie od - bie - ra - li.

wa - li, A na - gro - dę w dobrem sło - wie w po-wa - żaniu od - bie - ra - li.

Fl.

Fl.

Chleb i sól wam po - - da,

Dzi - siaj każ - dy ser - cem ca - łem chleb i sól u wej - ścia po - - da,

Cl.

Fl. Cl.

Cześć Wam cześć, Nie - chaj ży - - je pa - ra mło - da!

Wzno - sząc o - krzyk ten z za - pa - łem: Nie - - chaj ży - je pa - ra mło - da!

f *p*

Tempo I.

Quart. *f*

Cl. Corni.

Chór.

f

Ot - wie - raj - cie sta - re wro - ta, Ja - dą państwo mło - dzi, ja - dą,

Tutti.

Na-szać to pa - nien-ka zło - ta, Spiesz-my wi - tać ją gro - ma - dą,

mf

sf

Timp.

Tu od dziec - ka wy - chowa - na, Ocz - kiem na - szem by - ła w gło - - wie,

Jak nam dro - ga, jak ko-cha - na, Niech się te - raz o tem do - wie,

Niech się o tem do - wie, Cześć panien - ce, cześć.

Trb. soli.

mf
Mło-dej pa - - rze cześć, spiesz-my o - krzyk
mf

wznieść, Wca - łe pier - - si, w ser - ca ca - łe, Pieśń wy -
ff
ff
cresc. molto

głoś - my na ich chwałę, na ich cześć, na ich cześć.
ff
Trb. soli.
mf
Timp. Gr. Cassa.

mf
Młodej pa - - rze cześć! spieszmy o - krzyk wznieść, Wca - łe
ff
mf
ff
sf
cresc.

chwa - - -

pier - si w ser - ca ca - łę, Pieśń wy - głoś - - my na ich chwa - - -

chwa - - -

Picc.

ff

łę na ich

- - łę na ich cześć, na ich hołd i cześć, Nie - chaj

- łę na ich na ich

brzmi na ich cześć, Pieśń na ich cześć!

trem.

8va basso

No. 29.

Pieśń o orle.

(Słowa Wł. Bełzy.)

Feliks Nowowiejski, Op. 4. No. 2.

Moderato.

ff

1. O śmia - ły wła - dzco skał, Wy - nio - sły, du - mny pta - ku!
2. Aż w nie - zmie-rzo - ną dal Po - tę - żny wzrok twój się - ga,
3. Gdzie fal je - zio - ra szum, Tak ję - czy roz - pła - ka - ny,

1. O śmia - ły wła - dzco skał, Wy - nio - sły, du - - - - mny pta - ku! Co
2. Aż w nie - zmie-rzo - ną dal Po - tę - żny wzrok twój się - ga, Gdzie
3. Gdzie fal je - zio - ra szum Tak ję - czy roz - - - - pła - ka - ny, I

1. O śmia - ły wła - dzco skał, Wy - nio - sły, du - mny pta - ku!
2. Aż w nie - zmie-rzo - ną dal Po - tę - żny wzrok twój się - ga,
3. Gdzie fal je - zio - ra szum, Tak ję - czy roz - pła - ka - ny,

1. Co w ja - sną słoń - ca twarz Spo - glą - - dasz, spo - glą - dasz z nad Krę -
2. Gdzie w hu - ku groź - nych fal Bał - ty - - ku, Bał - ty - ku grzmi po -
3. I gdzie ste - po - wych dum Pieśń pły - - nie, pieśń pły - nie przez bu -

1. w ja - sną słoń - ca twarz Spo - glą - - dasz z nad Krę - pa - - - - ku, z nad Krę -
2. w hu - ku gro - źnych fal Bał - ty - - ku grzmi po - tę - - - - ga, grzmi po -
3. gdzie ste - po - wych dum Pieśń pły - - nie przez bu - rza - - - - ny, przez bu -

1. Co w ja - sną słoń - ca twarz Spo - glą - dasz, spo - glą - dasz z nad Krę -
2. Gdzie w hu - ku gro - źnych fal Bał - ty - ku, Bał - ty - ku grzmi po -
3. I gdzie ste - po - wych dum Pieśń pły - nie, pieśń pły - nie przez bu -

1. I pła - - - - - - - szczem swo - ich piór, O -
2. Gdzie sze - - - - - - - mrze zło - ty kłos, Wy -
3. Ty po - - - - - - - nad fa - lą chmur, Spo -

p *p* *cresc.* *f*

1. pa - ku, I pła - - - - - - szczem swo - - - ich
2. tę - ga, Gdzie sze - - - - - - mrze zło - - - ty
3. rza - ny, Ty po - - - - - - nad fa - - - lą

1. pa - ku, 1. I pła - - szczem swo - - ich
2. tę - ga, 2. Gdzie sze - - mrze zło - - ty
3. rza - ny, 3. Ty po - - nad fa - - lą

p *mf cresc.* *cresc.*

1. pa - ku, 1. I pła - szczem swo - ich
2. tę - ga, 2. Gdzie sze - mrze zło - ty
3. rza - ny, 3. Ty po - nad fa - lą

1. sła - niasz, o - sła - niasz,
2. daj - nej, wy - daj - nej,
3. glą - dasz, spo - glą - dasz,

Maestoso.

f *ff*

1. piór, O - sła - niasz, o - sła - niasz do - o - ko - ła, I szczy - ty stro - mych
2. kłos, Wy - daj - nej, wy - daj - nej czar - nej ni - wy, I gdzie roz - wi - chrza
3. chmur, Spo - glą - dasz, spo - glą - dasz z nad Krę - pa - ku, O śmia - ły wła - dzco

1. piór, O - sła - niasz do - o - ko - ła
2. kłos, Wy - daj - nej czar - nej ni - wy
3. chmur, Spo - glą - dasz z nad Krę - pa - ku,

f *ff*

1. I do - - - - - - lin buj - ne sio - - - - - - ła!
2. Od - wiecz - - - - - - nych dę - bów grzy - - - - - - wy.
3. Wy - nio - - - - - - sły, du - mny pta - - - - - - ku!

rit. *p*

1. gór, I do - - - lin buj - ne sio - - ła!
2. wiatr, Od - wiecz - - - nych dę - bów grzy - - wy.
3. gór, Wy - nio - - - sły, du - mny pta - - ku!

rit. *p*

No: 30.

Z Sierocych Dum.

(Kazimierz Laskowski.)

Ks. Dr. Surzyński.

Moderato. *pp*

1. Śni - li mi się ma - tu - la, co u - mar - li przed ro - kiem, Że znów ze - szli na zie - mię
2. Po - gła - ska - li po twa - rzy, jak to da - wniej czy - ni - li; Z pło - wych wło - sów war - ko - czyk
3. Ko - ra - li - ki! Już la - toś je ma - co - cha za - bra - ła: A - lem te - go nie rze - kła,

pp

1. z mgły po - ran - nej o - bło - kiem, 1. Co jak wstę - ga 1. się wi - je z po - nad rze - cznych mo - kra - dli...
2. aż do pa - sa mi zwi - li: 2. I o wszystko 2. py - ta - li! Czy bra - ci - szek się cho - wa?
3. bo - by ma - tuś pła - ka - ła! 3. Przy - gar - nę - li 3. mię je - szcze i z krzy - ży - kiem nad gło - wą,

p

1. Co jak wstę - ga
2. I o wszyst - ko
3. Przy - gar - nę - li

1. Co jak wstę - ga
2. I o wszystko
3. Przy - gar - nę - li

mf

1. W bia - łą chu - stę o - dzia - ni, w któ - rej w tru - mnę się kła - dli, Z o - bra - zi - kiem na szy - i Ja - sno -
2. Ta - tu - sio - wi jak i - dzie go - spo - dar - ka do - mo - wa? Czy ma - co - cha nie bi - je? i czy
3. Na od - chod - nem wy - rzek - li... oj pa - mię - tam to sło - wo: Nie fra - suj się, ro - bacz - ku! choć cię

mf *f*

1. gór - skiej Pa - nien - ki, Com go sa - ma na - wle - kła na sznu - re - czek, na cien - ki, I w tej sa - mej za - pa - sce, com z jar - mar - ku przy - nio - sła,
2. gło - dem nie mo - rzy? I o krów - kę wi - śno - szkę, i o ca - ły świat Bo - ży. Nie za - by - li tam w nie - bie i trzech ni - tek ko - ra - li,
3. do - la przy - ci - ska! Gdy cię bie - da przy - gnie - cie, źli do - ku - czą lu - dzi - ska.. U - pro - szę się a - nio - łów i po - wró - cę po cie - bie!

p *mf*

1. I w tej
2. Nie za -
3. U - pro -

p Com go sa - ma na - wle - kła na sznu - re - czek, na cie - nki, *mf* I w tej
I o krówkę wi śno - szkę, i o ca - ły świat Bo - ży Nie za -
Gdy cię bie - da przy - gnie - cie, źli do - ku - czą lu - dzi - ska.. U - pro -

p *pp*

1. I dzi - wi - li się bar - dzo, żem już ty - la u - ro - sła, I dzi - wi - li się bar - dzo, żem już ty - la u - ro - sła.
2. Co mi chrze - stni w po - dar - ku na wią - za - nie je da - li... Co mi chrzestni w po - dar - ku na wią - za - nie je da - li...
3. Bo dla bie - dnej sie - ro - ty za - wsze ką - cik jest w nie - bie, Bo dla bie - dnej sie - ro - ty za - wsze ką - cik jest w nie - bie.

mf rit. *f* a tempo *p*

Bibl. Jag.

No. 31.

Chór prządek.

Zyg. Noskowski.

Andantino con moto.

Viol

p Corni. Viola.

Cello. Fag.

Cl.

p

Fl.

p Fag.

Cello. Bassi.

A

Sop.

Alt.

Słonko we mgle drze - mie, I mrok o - krył zie - mię, Na ko-mi-nie o - gień bły-ska, ja - sno

Tenor.

Bas.

Viol.

p

Fl. Cl.

świe-ci promień zło - ty.

Fl.

p

Hej - że, prządki, do o - gniska, Brać się żwa - wo do ro - bo - ty!

Cl.

Ten. Bas.

Kiej wrzecio - no war - czy,

Corni.

Piosn - ka do - da o - cho - ty,

Piosnka do - da o - cho - ty, A więc, dzie - weczki, nuć - ta pio - sne - czki, Bo do pie - śni

do ro-bo - - ty, Cza - su nam star - - - - - czy.

Moderato con moto.

Fl. Cl.

Corni.

p

p

B

Sop.

Alt.

Wij się, wij, ni - tecz - - - - ko sre - brnej ką -

dzie-li, wij się, wij, włó-kien - - ko, Gład-ko i cien-ko, Że-byś - my

Fl.

3

Cl.

z cie - bie ut-ka-ne mie-li Bia - łe płó - cien - ko, Bia - łe płó -

cien - ko, Wij się, wij, ni - te - czko sre-brnej ka - dzie-li, wij się, wij, włó -

3

kienko, gład-ko i cien - ko.

C

Kiej na dwo-rze ciemno, W chacie jest przy -

pp

jem-no Słu-chać ba-jek, pie-śni nu-cić, pie-śni nu - - cić. Hej, wrze-cio-no

war - czy, Cha - ta ra - da ca - ła, Jak to kiej - siś tam by - wa - ło

A więc, dzie - wecz - ki,

Kiej wrze - cio - no war - czy, Cha - ta ra - da, A więc, dzie - we - czki,

Viol.

Fag. Cello.

tam by - wa - ło. I we - se - lić się, we -

nuć - ta pio - sne - czki,

nuć - ta pio - sne - czki,

Fl. Cl.

se - lić i smu - cić. I we - se - lić się

i smu - cić,

Bo do pie - śni, bo do pie - śni i ro - bo - ty

Cello.

cza - su wam wy - star - czy, starczy cza - su

Corni.

Viola.

I dzi - wo-wać a nie ma-ło, a - nie ma-ło, I dzi - wo - wać

cza - su wam star - czy, star - - czy.

cza - su wam star - czy, star - - czy.

Fl.

Fag.

a nie ma - ło.

A więc, dzie - we - czki, nuć - ta pio - sne - czki, nuć - -

Cl.

Wij się, wij się, wij się wij się. Wij się, wij, ni - te - czko

ta!

D

Tutti.

sre - brnej ką - dzie - li, Wij się, wij, włó - kien - ko gła-dko i cien-ko.

Że - by - śmy zcie - bie ut - ka - ne mie - li bia - łe pło - cien - ko.

A więc, dzie - we - czki,

Wij się, wij,

Nuć - ta pio - sne - czki,

pp

wij się, wij,

Nuć - ta nam,

wij się,

ppp

wij się!

nuć - ta nam!

No. 32.

Zalecanka.

(Słowa Rossowskiego.)

(Mazur.)

Tempo di Mazurka.

Feliks Nowowiejski, Op. 14. No. 2.

„Za-kwit - ła mi wio - sna po łą-kach, u zdro-ja A gdzie cie-bie szu - kać, Ma-ryś, wio-sno mo - ja? Na-pró-zno się cho - wasz, nie uj-dziesz mi ni - jak: Znaj-dę cie - bie wszę - dy wiesz, żem za - wa - dy - jak."

A

„Ej, Jaś-ku, Ja - sień - ku, żar-ty ci się plo - tą: Ty syn go-spo-dar-ski,

„Ej, Jaś-ku, Ja - sień - ku, żar-ty ci się plo - tą: Ty syn

jam bie-dną sie-ro-tą, Ty syn go-spodar-ski, jam bie-dną sie-ro-tą".

go-spo-dar-ski, jam bie-dną sie-ro-tą, Ty syn go-spo-dar-ski, jam bie-dną sie-ro-tą".

B

Tenor. *f*

Bas. „A nie bądź-że głu-pia! Co się to-bie ma-rzy? Ża-li wioś-nie w gło-wie, kto syn go-spo-darzy?

f *sf*

Trio.

C *f*

Jak wszystko w ko-ło

f Jak wszystko w ko-ło kwit-nie, jak wszystko

f Jak wszystko w ko-ło kwit-nie, jak wszystko

Trio.

ff *sf* *sf*

kwit-nie, wo-nie-je! Bu-dzi sło-neczko ro-zkosz, na-dzie-je.

D

Spró-buj je-no

cresc. *rfz*

Ped. *

zga - sić, zga - sić, zga - sić! Spróbuj je - no zga - sić! Hej, zgaś! Hej, zgaś!

8 ff rfz 8

Ped. Ped. Ped. Ped.

Zga - sić, Hej, zgaś! Hej, zgaś!

Spróbuj je - no zga - sić! Hej, zgaś! Hej, zgaś!

8 8 rfz

ff

Spróbuj je - no zga - sić! Hej, zgaś, **E** Jaś! Budzi sło - neczko roz - kosz, Zgaś, roz - kosz

ff

Zgaś! Bu - dzi sło - ne - czko roz - kosz

8 sf ff

Ped.

Jaś Budzi sło - neczko, Zgaś, Bu - dzi sło - ne - czko roz-kosz Jaś!" Jaś! Zgaś! **Lento.** pp Hej f zgaś!" p

Zgaś! pp f p

dim.

F

Tempo primo.

f Co po-cząć, gdy wio-sna zło-ta sieć ro-zmo-ta?

ff *fz*

Wszystko je-dno dla niej: bo-gacz, czy sie-ro-ta. Co począć, gdy wio-sna zło-ta sieć ro-

fz *fz*

zmo-ta? Wszystko je-dno dla niej: bo-gacz-czy sie-ro-ta.

rfz

G

Jak wszystko wko-ło

p Jak wszystko

p

cresc. kwit-nie, wo-nie-je! Bu-dzi sło-ne-czko roz-kosz, na-dzie-je! Bu-dzi sło-

w ko-ło *cresc.* kwit-nie, wo-nie-je! *f* Bu-dzi sło-ne-czko roz-kosz, na-dzie-je,

cresc. *f* *mf*

ne - czko roz - kosz, na - dzie - je.

H

Bu - dzi sło - ne - czko roz - kosz, na - dzie - je.

con fuoco

f

„Zgaś-że, Ma - ryś, słoń - ce,

Słoń - ce, hej, zgaś!

hej, zgaś! hej, zgaś!

hej, zgaś!“

„Oj, nie zga - szę, słoń-ce, słoń - cem dla mnie, słoń - cem

Zgaś że Ma - ryś, słoń-ce, słoń - ce, *f* hej zgaś,

rfz

rit.

I

a tempo

dla mnie mój Jaś!“

„Oj, nie zga - szę!

hej zgaś! zgaś - że, Ma - ryś zgaś!“

rit.

ff a tempo

sf

Słoń - cem dla mnie mój Jaś! Poco

pp

Oj, nie zga - szę! Słoń - cem dla mnie mój Jaś! Mój

pp

zgaś! Słoń - ce, hej, zgaś!. hej, zgaś! Hej,

sf

meno mosso.

f Jaś! *rit.* *cresc.* Mój, *ff* Jaś!"

f zgaś! *rit. cresc.* Hej, *ff* Zgaś!"

p *cresc.* *rit.* *ff*

No. 33.

Luba, czuwasz w błogim śnie?

(Słowa M. Wyszyńskiego.)

Feliks Nowowiejski.

Tranquillo.

pp *un poco con moto* *mf*

Głu - cha, cie - mna noc, Czu - wa mi - łość - moc: Tyl - ko mi - łość
Czar - ne cie - nie chmur Ga - szą gwiezd-ny stwór, Mi - łość ni - by
Cyt! już za - snął wiew, Szem - rze lu - by śpiew, Tyl - ko mi - łość

pp *mf*

cresc. *f* *poco rit.* *a tempo* *p*

nie śpi, nie; Tyl - ko mi - łość nie śpi, nie, nie śpi, nie! Lu - ba, czu - wasz
gwiazd-ka mknie, Mi - łość ni - by gwiazd-ka mknie, gwiazd-ka mknie. Lu - ba, czu - wasz
ży - ciem tchnie, Tyl - ko mi - łość ży - ciem tchnie, ży - ciem tchnie. Lu - ba, czu - wasz

cresc. *f* *poco rit.* *a tempo* *p*

cresc. e string. *f* *p poco rit.* *pp*

w bło - gim śnie? Lu - ba, czu-wasz w bło - gim śnie, w tak bło - gim śnie? W tak bło - gim śnie?
w bło - gim śnie? Lu - ba, czu-wasz w bło - gim śnie, w tak bło - gim śnie? W tak bło - gim śnie?
w bło - gim śnie? Lu - ba, czu-wasz w bło - gim śnie, w tak bło - gim śnie? W tak bło - gim śnie?

cresc. e string. *f* *p* *poco rit.* *pp*

No. 34.
Chór weselny
z opery „Goplana."

Władysław Żeleński.

Tempo di Mazurka.

Ob.

pp *p*

Corni. Viola.

Fag.

Viol. I. Cl. I.

Viol. II. Cl. II.

Fl. Ob.

f

A

poco riten.

Oj!

poco riten.

Più moderato.

„Nie od-wra - - caj czo - - ła, na - do-bna dziew - czy - - no,

p

Nie od - wra - caj czo - - ła, dziew - czy - - no, na - do - - bna dziew

p

Più moderato.

p

tempo animato
czy - - - - - - - no!
più moderato
Mąż na cie-bie
Mąż
V. I. Fl. Picc.
Cl.
tempo animato
più moderato
Corni. Bass.
wo-ła, mło-dziu-tka ka-li - no, Mąż na cie-bie wo-ła,
poco rit.
na cie - bie wo - ła, Mąż mło - dziu-tka ka - li - - -
na cie - - bie wo-ła Mąż mło - dziu - - - - tka ka-
dolce
na cie - - bie wo - - - ła mło - dziu - - - - tka ka -
poco rit.
tempo animato
più moderato
li - - - - - - - - no!
no!
Hej!
Nie
più risoluto
Nie od-wra-caj
li - - - - - - no! Hej! Nie
Fl. V. I.
Cl.
Trb. tempo animato
più moderato
Corni.
od - wra - - - - caj czo - - - ła, dziew - czy - - - - -
czo - ła, na do - bna dziew - czy - no, Mąż na cie-bie wo - ła, mło - dziu - tka ka - li - -
od - wra - - - - caj czo - - - ła, dziew - czy - - - - -

Animato.

no! no! no!

V. I. II. Fl. Picc. Corni *f*

con gran forza

B

Poco più moderato.

p Chcą nam wydrzeć cie-bie swa-ty,

Poco più moderato.

Oboe. *espress.*

Cl. Alti. Cello. *p*

p marc. Niech cię bronią bia-łe kwiaty,

f espr. Twe-go wianka bia-łe kwia-ty,

Cl. Fl. Ob. Viol. Fag. *dolce*

A-ni barwą, a-ni *marc.*

marc. Kwia-ty cie-bie nie o-bro-nią,

Fl. Ob. Fag. *marc.*

C *f*

wo - nią, Od ko - chan-ka nie o - bro-nią, Od ko - chan-ka

f

Ob. Cl. Viol. *f* Trb. *f*

nie o - bro-nią, Hej!

Nie — od - wra, — caj czo - - ła, dziew - czy - - - - - - no!

p Nie od-wra-caj czo - ła, na - do - bna dziew - czy - no, Mąż na cie-bie wo - ła, mło - dziu - tka ka - li - - - no!

p Nie — od - wra - - - - caj czo - - - ła, dziew - czy - - - - - - no!

p

Animato.

Fl. Ob.

f animato

p I - dą ry - ce-rze, *p* Kir-kor na -

p *p*

Ob.

pre-dzie, Wy-chódź, dzie-wczy-no, Pan cię za-bie-rze! Pan cię na za-mek za-

Viol.

mf *f*

f

wie - - - dzie.

f

ff

D

Tempo di Mazurka.

Tempo di Mazurka.

p

con anima

Da - - lej, na za-mek, dru - ży-no we - so-ła!

Solo ad lib.

Trgl.
Ob.

cresc. sempre poco a poco

p dolce

Na za - - - mek!

Chór. Na za - - -

f

f

Cl.I.

Viol. Cl.I.

Solo ad lib.

mek! Po wie - - - - dziem dziew-czę ze sio - - - ła, Chór. Na za-mek!

Cl. Fl.

f

Più moderato.

Nie od-wra - caj czo - - ła, na -

poco ritard.

Na za-mek! Oj! Nie od - wra - caj czo - -

p

poco ritard.

p

do - bna

Animato.

ła, dziew - czy - no, na - do - bna dziew - czy - - - - - - no!

Fl. Ob.

f

Cassa. Timp.

Più moderato.

Mąż na cie-bie wo - ła, mło - dziu - tka ka - li - no! Mąż na cie-bie

p

Mąż na cie - bie wo - ła, Mąż

Mąż na cie - - bie wo - ła, Mąż

p cie - bie wo -

p

Trgl.

Animato.

wo - ła, *poco rit.*

mło - dziu - tka ka - li - - - - - - no!

mło - dziu - - tka ka - li - - - - - no!

mło - dziu - - tka ka - li - - - - - - no!

Fl. Ob. Cl.

poco rit. *f animato*

Nie od - wra - - - - caj czo - - -

p *più risoluto*

Hej!

Nie od - wra - caj czo - ła, na - do - bna dziew - czy - - no, Mąż na cie - bie

Hej!

p Nie od - wra - - - - caj czo - - -

p

E

ła, dziew - czy - - - - - no!

f

wo - ła, mło - dziu - tka ka - li - - no!

Hej!

ła, dziew - czy - - - - - no!

f

Ob. Fl. Cl.

Hej!

Fl. Picc. Ob.

sempre dim.

pp

Hej! Hej!

pp

leggiero Corni.

pp

Corni.

ff

Cello.

No. 35.

Tułacz.

(Poezya ludowa)

Bardzo smutno i z uczuciem.

Feliks Nowowiejski, Op. 23. No. 3.

p

1. Na do - li - nie, na zie - lo - nej, Wi - dzę w da - li wio - skę ma - łą, wio - skę,
2. Ja - ka ci - cha szczę - sna chat - ka, Przy niej mat - ka dzie - wcząt dwo - je, dzie-wcząt,
3. Ptak po - wró - cił w swo - je gnia - zdo, Zwi - nął skrzy - dła u - tru - dzo - ne, skrzy-dła

p

1. Do - mek pło - tem
2. Cze - muż to nie
3. Chmu - ra lo - sów

1. ma - - - - łą, Do go - ści - ca dro - ga dłu - ga,
2. dwo - - - - je, Słoń - ce za - szło za la - sa - mi,
3. dzo - - - - ne, Płyń - cie, płyń - cie, łzy tę - skno - ty,

mf

1. wio - skę ma - - - - łą; dro - ga dłu - ga,
2. dzie - wcząt dwo - - - - je, Słoń - ce za - szło,
3. u - tru - dzo - - - - ne, Płyń - cie, płyń - cie,

Na niej li - py
Lud we - so - ły
Nie u - tul - ne

1. o - grodzo - ny, Na za - krę - cie brzo - zę bia - łą; Do go - ści - ca dro - ga dłu - ga,
2. mo - ja ma - tka, Cze - muż to nie sio - stry mo - je? Słoń - ce za - szło za la - sa - mi,
3. mo - ich gwia - zdo, Gdzie mię wie - dziesz, w któ - rą stro - nę? Płyń - cie, płyń - cie, łzy tę - skno - ty,

mf

1. i to - - - po - le,
2. i dzie z pra - cy,
3. łzy tu - - - ła - cze,

f cresc.

1. i to - po - le, Po za wzgó - rzem sre - brna stru - ga, Po - za wzgó - rzem sre - brna stru - ga,
2. i dzie z pra - cy, Cze - muż się nie cie - szę z wa - mi? Cze - muż się nie cie - szę z wa - mi?
3. łzy tu - ła - cze! Mo - że, je - śli dzień prze - pła - czę, Mo - że, je - śli dzień - prze - pła - czę,

f cresc.

1. i to - - - po - le,
2. i dzie z pra - cy,
3. łzy tu - - - ła - cze,

1. szcze - re po - le.
2. nie Po - - - la - cy?
3. mi sen zło - ty.

p rit. pp

1. A za stru - gą szcze - re po - le, A za stru - gą szcze - re po - le,
2. Cze - muż wy - ście nie Po - la - cy? Cze - muż wy - ście nie Po - la - cy
3. Noc przy - nie - sie mi sen zło - ty, Noc przy - nie - sie mi sen zło - ty,

1. szcze - re po - le.
2. nie Po - la - cy?
3. mi sen zło - ty.

1. szcze - re po - le.
2. nie Po - - - la - cy?
3. mi sen zło - ty.

pp

1. szcze - re po - le.
2. nie Po - la - cy?
3. mi sen zło - ty.

No. 36.
Cichy domku.

St. Moniuszko.
Opracował T. K. Bartkiewicz.

Andante.

Ci - chy dom - - - - - - - ku w cie-niu drzew, Jak cię u - czcić, brak wy - mo - wy!
Modrze - wio - - - wy w cie-niu drzew,
O - to - czo - ny cie-niem drzew,
cie-niem drzew, Bi - je

Ci - chy dom - ku, wie - kiem zgię - ty, O - tu - lo - ny w ży - wy płot,
Ci - - - chy, o - - tu - lo - ny wży - wy płot,
ser - ce, pło - nie krew!

Con anima.

Wi - taj, skar-bie wspomnień świę - ty, Strze-cho sta - rych cnót! Nie-chże będ-zie po-chwa - lo - ny Wie - ki
wie-ków Chry-stus Pan, Co nas wiódł z od-le - głej stro - ny, pra - oj - cow-skich pro - gi ścian,
ścian, wiódł nas W pra - oj -
ścian,
cow-skich pro - gi ścian.

Ci - chy dom - - - - - - - ku, w bu-rzy dniach, wę-drow-
Tyś przy - sta - nią w bu-rzy dniach.
Po bu - rzli - wych ży - cia dniach,
co - wi tę-skno za nią!
Nie do - ku - czą tu - taj zno - je, nie wy -
Bie - - da nie wy -
Bło - go wró - cić pod twój dach,

Con anima.

go - ni bie - da stąd,
go - ni bie - da stąd, Za - wsze mi - łe to co swo - je, mi - ły wła - sny kąt! Nie - chże
nie wy go - ni stąd,

bę - dzie po - chwa - lo - ny Wie - ki wie - ków Chry - stus Pan! Co nas wiódł z od - le - głej

cresc.
ścian,
stro - ny W pra - oj - cowskich pro - gi ścian, Co wiódł nas w pra - oj - cow - skich pro - gi ścian!
ścian,
rall.

No. 37.

Maciek.

Mel. ludowa
Ułożył O. M. Żukowski.

Allegro moderato.

1. I - dzie Ma - ciek bez wieś. z ko - zi - cą za pa - sem, Da - naż mo - ja,
2. Oj bi - daż nam, bi - da, ze nasz Ma - ciek cho - ry, Już nie był w kar -
3. Po - ło - ży - li Mać - ka na sam śro - dek wio - ski, Ze - szły się ku
4. Po - ło - ży - li Mać - ka na dę - bo - wej de - sce, Że - by mu za -
5. U - marł Ma - ciek u - marł, wie - cej już nie wsta - nie, hej! Zmów - my - że za

1. da - na! po - śpie - wu - je cza - sem! A kto mu w dro - dze sto - i, to bez łeb
2. czmi - sku bez czte - ry wie - czo - ry! Oj, któż nam tu za - śpie - wa, oj, któż nam
3. nie - mu kmo - try i ku - mo - szki, A - le nic nie po - mo - ze, bo Ma - ciek
4. gra - li, pod - sko - czył - by je - szcze Bo w Ma - zu - rze ta - ka du - sza: choć u - mrze,
5. nie - go wie - czne spo - czy - wa - nie, hej! Oj, był to chło - pak grze - czny, oj, szko - da,

p cresc.

1. pał - ką zło - i,
2. po - da pi - wa?
3. zmarł, nie - bo - że,
4. to się ru - sza
5. co nie wie - czny

oj da - naż mo - ja, da - na, da - na, da - na, da - na.

No. 38.

W naszej wiosce.

Słowa Wład. Syrokomli.

Muz. M. Zawadzkiego.
Opracował O. M. Żukowski.

Moderato.

p

1. W na-szej wio - sce za mych la - tek In - ny by - wał ruch: *mf* I we - se - le i do - sta - tek,
2. Czy w je-sie - ni, czy to w wiośnie By - ły pię - kne dni; Czy pra - cu - jem, ser - ce ro - śnie,

mf

1. Każ - de dzie - wczę gdy - by kwia - tek, Każ - dy chło - piec zuch, *p* każ - dy chło - piec zuch!
2. Czy się ba - wim, to ro - zgło - śnie, Aż go - spo - da drży aż go - spo - da drży!

cresc. *p*

f

1. Dziś na ro - zum lu - dzie bio - rą, A - le i - dzie coś nie - spo - ro, *mf dolce* In - sze cza - sy masz,
2. Dzi - siaj lu - dzie już nie ta - cy I do czar - ki i do pra - cy, Wiem ich si - łe, wiem,

f *mf dolce* *f* *mf*

p

1. in - sze cza - sy masz. Sza - rem kwie - ciem łą - ka kwit - nie, Po - kar - la - ły
2. wiem ich si - łę wiem. A, oj - co - wie dziel - ni, sta - rzy, Spo - czy - wa - ją

f

1. kło - sy żyt - nie, Zblad - ła lu - dziom twarz zblad - ła lu - dziom twarz.
2. u cmę - ta - rzy Wie - ku - i - stym snem wie ku - i - stym snem.

p pp

p con dolore

3. Pój - dę do nich na mo - gi - łę, Bę - dę pła - kać rad; Do nich mio - du dzban wychy - lę

mf

I po - gwa - rzę słod - ko, mi - le Z ludź - mi da - wnych lat, Z ludź - mi da - wnych lat.

p

No. 39.
Modlitwa wiosenna.

(Słowa Maryi Konopnickiej.)

Stanisław Niewiadomski.

Lento, ma non troppo.

Fl. Viol. Bassi.

un poco più vivo

ff

rall.

p

W noc wio - sen - na w noc ma - jo - wą Duch się zry - wa i u - la - ta Po - nad nę - dze i łzy świa - ta, Ar - cha-

rall.

niel - ską trzy - ma straż.

rall.

rall.

a tempo

Ach, czy

Ach, czy znaj - dzie sło - wo ta - je - mni - cy wszech - i - stnie - nia,

Ach, czy znaj - dzie wielkie sło - wo ta je - mni - cy wszech — i - stnie - nia,

ta je - mni - cy wszech - i - stnie - nia, Czy też

znaj - dzie wielkie sło - wo, czy znajdzie wielkie sło - wo ta je - mni - cy wszech - i - stnie - nia,

f

f

f

string.

ko - nać ma z pragnie - nia, czy też ko - nać ma z pra - gnie - nia? Oj - cze nasz! Oj - cze

string.

nasz! Oj-cze nasz!

Tęsknot dre - szcze, ża - ry du - cha, Szumy la - sów, oddech zie - mi, A - kor-

wtórzy hymnom, któ - re grasz.

da - mi po - tęż - ne - mi Wtó - rzy hy - mnom, któ - re grasz. O! niech ludz - kość je pod-

O! niech

Niech bra - ter - stwo, mi - łość, zgo - da kryszta - ło - wy

słu - cha i niech bra - ter - stwo, mi - łość, zgo - da kryszta - ło - wy ton im po - da, Oj - cze

ludz - kość je pod - słu - cha

mi - łość, zgo - da kryszta - ło - wy

Oj - cze

nasz, Oj - cze nasz! Oj - cze nasz! Oj - cze

ach oj - cze

Oj - cze

Ta - je -

nasz! A bez - sen - nych du - chów tłu - my, Co przed - wie - cznych bie - gi śle - dzą,

A bez - sen - nych

tłu - my du - chów

f Timp.

mni - czych głę - bin wie - dzą W tej sre - brzy - stej ci - szy dasz:

Grandioso.

Ta - je - mni - czych głę - bin wie - dzą W tej sre - brzy - stej ci - szy dasz: Niech u -

głę - bin ci - szy dasz: Niech u -

Niech sły - szą niech sły - szą te or - le szu - my.

sły - szą or - le szu - my Prą - cej na - przód w dal ludz - ko - ści. Niech

Niech sły - szą niech sły - szą te or - le szu - my.

sły - szą or - le szu - my Prą - cej na - przód w dal ludz - ko - ści.

fff

u - jrzą niech u - - jrzą świt przy - - szło - - - -

fff

ff *cresc.* *fff*

- - - ści! Wnoc tę ci - - chą,w noc tak bło - gą, Roz - kwie-

Wnoc tę ci - chą tak bło - gą,

p

Tak bło - gą, Roz - kwie-

p

co - ną, księ - ży - co - wą, Po - nad zie - mi sen - nej gło - wą Gwiazd Twych chó - rom

pp

co - ną, księ - ży - co - wą,

pp

pp

śpie - wać każ, Niech ma - rze - nia mle - czną dro - gą W świat ją

p

in - ny, lepszy wio - da, Niecho - detch - - - niem wnim swo -

p

bo - - da!

tranquillamente

Oj - - cze nasz!

dimin. e smorzando

ppp

No. 40.

Pieśn z chorem

z opery „Flis."

Allegretto. St. Moniuszko.

Cl. Fag. Cor.

p Qu.

Tenor Solo.

1. Pły-ną tra - twy po Wi - - śle, pły-ną i ga -
2. Wyjcie so - bie tam, wi - - chry, niech sza-le - je

1. la - ry, Wi-dzę zda - la już brze - gi, A na nich sa - san - ki. A tam sto - i
2. wo - da, Niechaj bi - ją pio - ru - ny, nie-bo o - gniem pa - ła. Flisak bie - ży do

p *f*

Fl.

1. do - mek, biały cho-ciaż sta - ry, A w tym domku jest o-kien-ko fli-sa-ka ko-
2. brze - gu, bo tam jest za - gro - da, W tej za-grodzie cze-ka tę-skna, cze-ka go dzie-

pp

1. chan ki. W tem o-kien - ku mo-ja wia - ra,
2. wu - cha. To też sza - lej, Wisło sta - ra,

f

1. u-ma-i - ła, je wio-sen-ka, Płyńże raź - no, Wi-sło sta - ra, Bo mi pil - no
2. Bóg po-mo - że, że nie zgi-nę, A jak zbrak - nie mi ga-la - ra, To i wpław do

mf Cl.

dolce rall. a tempo

1. do o-kien - ka, Płyńże raź - no, Wi-sło sta - ra, Bo mi pil-no pil-no do o kien - -
2. niej po-pły - nę, A jak zbrak - nie mi ga - la - ra, To i wpław i wpław do niej po-pły - -

colla parte a tempo Cl.

pp Fg.

1. - - - - - ka.
2. - - - - - nę.

1. Płyń-że raź - no,
2. A jak zbrak - nie

Ten. *f*

1. W tem o-kien - ku je-go wia - ra, u-ma-i - ła je wio-sen-ka, Płyń-że raź - no,
2. To też sza - lej, Wi-sło sta - ra, Bóg po-mo - że, że nie zgi-nie, A jak zbrak-nie

Bas. *f* *f*

1. Płyń - że raź-no,
2. A jak zbraknie

Tutti.

mf *f*

1. do o-kien - ka,
2. niej po-pły - nie,

1. Wi-sło sta - ra, Bo mu pil - no do okien - ka, Płyńże raź - no, Wi - sło sta - ra,
2. mu ga-la - ra, To i wpław do niej popły - nie, A jak zbrak - nie mu ga - la - ra,

1. Wi - sło sta-ra, Bo mu pil-no do o-kienka, Płyń - że raź-no, Wi - sło sta-ra,
2. mu ga-la-ra, To i wpław do niej popły-nie, A jak zbraknie mu ga-la-ra,

Solo.

Płyń-że, Wi - sło, płyń,

1. Bo mu pil - no, pil - no do o - kien - - ka.
2. To i wpław, i wpław do niej po - pły - - nie!

cup łup cup

Łup - cup cu - pu - łu - pu cup łup cup

p Qu. Fag. Cor.

sempre staccato

płyń-że, Wi - sło raź - - - - no, Płyńże, Wisło sta - ra, płyń-że raź - no, nie skąp swo - ich

cu - pu - łu - pu cup łup cup raź - no, Płyń-że, Wisło sta - ra, płyńże raź - no, nie skąp swo - ich

Płyńże, Wi - sło raź - no,

Ob. Cl.

f

Ped. *

fal!

fal!

1. 2.

Tutti.

ff

dim.

p

attacca

Allegro.

SOPR. *ff* ALT. TEN. BASS. *ff*

Ej, przy - by - waj, mło - dy fli - sie, Pó - ki co na

f Tromb. *ff* Tutti.

Tromb. Fag. Bassi.

mi - sie, My peł - ne mi - sy ma - my, Co chcecie, to wam da - my, Ej, przy - by - waj,

mło - dy fli - sie, Pó - ki co na mi - sie, My peł - ne mi - sy ma - my! Fli - sa - ku mło - dy,

spiesz, Hej, da - lej - że, chło - pa - ku, hej, da - lej - że, chło - pa - ku, do nas tu

p

spiesz tu do nas, do nas spiesz! Hej, da-lej-że, chło-pa-ku, hej, da-lej-że, chło-

pa-ku, do nas tu spiesz, tu do nas, do nas spiesz! Hej, da-lej-że, chło-

pa-ku, hej, da-lej-że, chło-pa-ku, do nas tu spiesz, tu do nas, do nas

spiesz! Fli-sa-ku, do nas spiesz, fli-sa-ku, do nas spiesz! Ej, przy-by-waj,

p *ff*

mło - dy fli - sie, pó - ki co na mi - sie Tak, peł - ne mi - sy ma - my, co chcecie, to wam

da - my. Ej, przy - by - waj, mło - dy fli - sie, pó - ki co na mi - sie, My peł - ne mi - sy

ma - my. Fli - sa - ku mło - dy, spiesz, Hej, da - lej - że, chło - pa - ku, hej, da - lej - że, chło - pa - ku, do

p

nas tu spiesz, tu do nas, do nas spiesz! Fli - sa - ku, do nas spiesz, fli -

f

sa - ku do nas spiesz!

No. 41.

Piosenka majowa.

Ks. Kazimierz Klein, Op. 12. Nr. 2.

Allegro.

1. Na - rwę ja kwia - te - czków, Pod krzy - żyk je zło - żę, Sze - pnę z cicha: „Za tę wio - snę
2. Świeć - że nam, sło - ne - czko, Pro - mień - mi - zło - ty - mi, Do - bądź - że nam kwia - tki
3. Roś - że, bu - jna ro - so, Co wie - czór, co ra - nek, Że - by nasz o - gró - dek

rit.

1. Dzię - ki To - bie, Bo - że! Przy - szła do nas wio - sna, Przy - szła do nas ho - ża,
2. Z na - szej mi - łej zie - mi. De - szczy - ku, de - szczy - ku, Sła - wny o - gro - dni - ku,
3. Wy - glą - dał, jak wia - nek. I ty, zie - mio dro - ga, I ty, zie - mio cza - rna,

1. Na - sia - ła nam kwia - tków Mię - dzy tra - wy, zbo - ża Przy - szła do nas wio - sna,
2. Ro - zwiń - że nam w sa - dach Kwia - te - czków bez li - ku. De - szczy - ku, de - szczy - ku,
3. Wy - cho - waj szczę - śli - wie Kwia - tków na - szych zia - rna. I ty, zie - mio dro - ga,

rit.

1. Przy - szła do nas ho - ża, Na - sia - ła nam kwia - tków Mie - dzy tra - wy zbo - ża.
2. Sła - wny o gro - dni - ku Ro - zwiń - że nam w sa - dach Kwia - te - czków bez li - ku.
3. I ty, zie - mio czar - na, Wy - cho - waj szczę - śli - wie Kwia - tków na - szych ziar - na.

No. 42.

Sielanka.

a) SIAŁEM PROSO....

(Zalecanki.)

Ułożył Zygmunt Noskowski.

Andantino con moto.

f *dim.* *p*

Sia - łem pro - so na za - go - nie, nie mo - głem go żąć. Po - ko - cha - łem lu - be dzie - wczę Nie mo - głem go wziąć.

Ped. *

Più mosso. *p* 3

Bo po - siać, to nie żąć, bo ko - chać, to nie wziąć,

to nie wziąć.

f a tempo

Choć mnie zdra - dza lu - be dzie - wczę, Nie mo - gę go kląć.

p

A

Pro-so ze - szło, lecz przed żni - wem zbił je na-gły grad, ach, Mo-ją mi-łość

Pro - so ze - szło, lecz przed żni - wem zbił je na - gły grad, Mo - ją mi - łość

ku dzie-wczę - ciu zły ze - pso - wał świat. Plon zbo - ża zniszczył grad, Dzie -

ku dzie-wczę - ciu zły ze - pso - wał świat. Plon zbo - ża znisz-czył grad,

wczęcia nie dał świat, Choć za - wio - dła me na - dzie - je, wspominam ją

dzie - wczę - cia nie dał świat, Choć za-wio - dła me na-dzie-je, wspomi-nam ją

B

rad.

rad.

Przy - szła zi - ma, mło - de sie - wy

p *mf* *dim.* *pp*

zi - mny kry - je śnieg. I me ser - ce

cza-sem zię - bi smu - tny ży - cia bieg. Lecz słoń - ce

ży - cia bieg.

to - pi śnieg, Myśl sło - dzi ży-cia bieg. Mej mi-ło - ści

nie za - głu - szy na - wet gro - bu brzeg.

f *f* *pp* *pp* *f* *f* *pp* *f*

Ped.

b) WYJECHAŁEM NA POLECZKO....
(Oświadczyny wieśniacze.)

Allegretto con anima.

f

1. Wy - je - cha - łem na po - le - czko
2. Mó - wię do niej: Po - chwa - lo - ny!
3. „A - dyć pie - lesz len ten, len ten,"
4. „A ja cie - bie, dziewczę nie chcę,

1. je - szcze nie był dzień
2. mu - sisz mo - ją być!"
3. „Boć to je - no len,
4. Boć ty nic nie masz."

Już - ci mo - ja ko - cha - ne czka pie - le w po - lu
A o - na mi od - po - wia - da: „Nie u - miem ro -
Bo mnie mo - ja ma - tu - leń - ka Wnie - wo - li - ła
„A ja cie - bie, chło - pcze, nie chcę, Bo rad w kar - ty

1. len. Hej! hej! ko - cha ne - czka, hej, pie - le len. len.
2. bić." Hej! hej! od - po - wia - da hej, „nie ro - bić." bić."
3. weń." Hej! hej! wnie - wo - li - ła, że pie - le len. len.
4. grasz. Hej! hej! cie - bie nie chcę, bo w kar - ty grasz." grasz."

c) RANO, RANO.

(Tajemnica kochanków.)

Allegretto scherzando.

pp

1. Ra - no, ra - no, ra - niu - teń - ko
2. „Mo - ja Ka - siu, Ka - siu - leń - ko,

desz - czyk po - ra - nia. Już - ci mo - ja Ka - siu - leń - ka
co za go - ści masz? Co tak ra - no, ra - niu - teń - ko

woł - ki wy - ga - nia. Wy - gna - ła je na o - dło - gi, i - dzie do do -
woł - ki wy - ga - niasz?“ „A nie mam ci ja ża - dne - go, tyl - ko cie - bie

mu, Prze - stą - pił jej Ja - sio dro - gę na si - wym ko - niu.
mam, Cie - bie, Ja - siu, Ja - siu - leń - ku o - kru - tnie ko - cham!“

No. 43.
Nasza ziemia.
Polonez.

Słowa Z. Kęczkowskiej.

O. M. Żukowski, Op. 32.

Tempo di Polacca.

f

Ob - cej zie - - mi gaj mir - to - - wy, pa - lmy, ska - ły, dziw na - tu - ry,

mf

Ob - cej zie - - mi gaj mir - to - - wy dziw ——— na - tu - ry,

Obcej zie - mi gaj mir - to - wy, pa - lmy, ska - ły, dziw na - tu - ry,

mf Ob - cej zie - - mi gaj mir - to - - wy dziw ——— na - tu - ry, dziw na - tu - ry,

mf *f*

hen nie - bo - - skłon la - zu - ro - - wy, szma - ra - gdo - we la - sy, gó - ry.

f

hen nie - bo - - skłon la - zu - ro wy, la - - - - sy, gó - ry.

hen nie - bo - skłon la - - zu - ro - wy, la - - - - sy, gó - ry.

hen nie - bo - - skłon *f* la - - zu - ro - wy, la - - - - sy, gó - ry.

f

p

Kry - te śnie - żny - mi ca - łu - ny toż to lu tni śpie - wne stru - ny.

p

p

ob - cych du - szy na-tchnień zdrój, ob - cej ser - cu pie - śni strój.

f Na - sze la - - sy, na - sze gó - ry, zło - te ła - - ny, pol - ne kwia - ty

f Na - - sze la - sy, na - sze gó - ry, zło - - te ła - ny, pol - - ne kwia - ty

f

sła - wnych zwa - lisk har - de mu - ry, na ru - i - nach wspo - mnień świa - ty.

Kie - - dy na - sze uj - rzym wzgó - rza świer - ków la - sem cu - dnie stroj - ne,

p dolce

p dolce

kę - dy pły - ną zskał po-dnó - - ża ma - ry wle-gend u - rok zbroj - ne.

Kę - dy Stwór - ca

Stwór - - ca hoj - ną dło - nią wień - ce zwie - sił nad gór skro - nią,

Stwór - - ca hoj - ną dło - nią nad gór skro - nią,

na mar - mu - ry twar - de skał.

wznio - - słe pię - kna skar - by dał na mar - mu - ry skał.

wznio - - słe skar - by dał na mar - mu - ry skał.

Ra - dość ser - ce nam roz - pie - ra, dzwo - nów, fle - tów sły - chać gra - nie

Ra - - dość wser - cu, dzwo - - nów gra - nie

ff p ritard.
pie - śni fa - la wdu - szy wzbie - ra na - szej zie - mi u - ko - cha - nie.
ff p
ff p ritard.
f a tempo
Bo naj - mil - szą zcu - dów świa - ta jest ro - dzin - na oj - ców cha - ta,
Bo naj - mil - szą oj - ców cha - ta,
a tempo
f
f p ritard.
naj - pię - kniej - szy jest ten kraj, gdzie świer - ko - wy sto - i gaj.
f p
ff p ritard.
Niech się Włoch Al - pa - mi szczy - ci Fran - cuz kra - jem nad Se - kwa - ną,
a tempo
mf
Niech się Włoch Al - pa - mi szczy - ci Fran - cuz Se - kwa - ną,
Niech się szczy - ci Włoch Al - pa - mi Fran - cuz kra - jem nad Se - kwa - ną,
mf
Niech się Włoch Al - pa - mi szczy - ci Fran - cuz Se - kwa - ną swą Se - kwa - ną
mf a tempo

dla - nas droż - - sze wspo - mnień ni - - ci, w zie - - mię wsnu-te mi - ło - wa - ną.

dla - nas droż - - sze wspo - mnień ni - - ci, w zie - - mię mi - ło - wa - ną.

dla-nas droż-sze

mf dla-nas droż - - sze *f* wspo - - mnień ni - ci,

No. 44.
Kaśka była latawica....

Mel. ludowa.
Ułożył O. M. Żukowski.

Vivace.

Ka - śka by - ła la - ta - wi - ca, Ma - ciek był pi - jak; Ka - śka mia - ła

kra - sne li - ca, Ma - ciek był zbi - jak, da - da - na, Ma - ciek był zbi - jak.

Ko - cha - li się trzy nie - dzie - le bez dzień i bez noc, ___ aż se gu - zów

na - zbi - ja - li, gu - zów wiel - gą moc da - da - na, gu - zów wiel - gą moc.

No. 45.

Z chłopskiej piersi.

(Kazimierz Laskowski.)

A. Piotrowski, Op. 23.

Allegro, ma non troppo.

1. Spro-wa-dzi-li do wsi gra-nie, Spro-wa-dzi-li skrzyp-ka. Pły-ną e-cha po po-la-nie
2. Spro-wa-dzi-li do wsi gra-nie, Hu-czą ba-sy, skrzyp-ki! Dziew-ki ja-ko ma-lo-wa-nie!
3. Spro-wa-dzi-li do wsi gra-nie, Ta-ne-czni-kom par-no! Po-przed i-zbą na po-la-nie,

Giocoso.

1. Od za-gro-dy do za-gro-dy, Przez o-płot-ki, przez o-gro-dy Le-ci nu-ta chyb-ka!
2. Pa-rob-cza-ki kiej dęb-cza-ki! Po-rwał swo-ją ja-ki ta-ki. I-dzie ta-niec chyb-ki!
3. Cho-ciaż gru-dno pod no-ga-mi Przy-tu-pu-ją pod-ków-ka-mi Przy-śpie-wu-ją „śwar-no!"

espressivo e rallent.

1. Le-ci nu-ta o-ber-ko-wa, O-na nu-ta szcze-ra!
2. I-dzie ta-niec ma-zo-wie-cki Od ko-mi-na ko-łem,
3. Cho-ciaż gru-dno mróz sia-rczy-sty! Choć na dwo-rze „lu-to!"

Tempo I.

Co się wcha-tach śpie-wką cho-wa,
Że aż fur-czą barw-ne kie-cki!
I-dzie ta-niec o-ko-li-sty!

Un poco più lento.

1. Co ro-dzo-na nad za-go-nem, Co ro-dzo-na nad za-go-nem,
2. Że aż brzę-czą u su-kma-ny, Że aż brzę-czą u su-kma-ny
3. Bo gdy chło-pu tak za-gra-ją, Bo gdy chło-pu tak za-gra-ją,

Tempo I.

1. Kie-dy sko-cznym za-brzmi to-nem,
2. Na-bi-ja-ny pas ko-wa-ny!
3. To mu w du-szy skrzydła wsta-ją!

1. Kie-dy skocznym za-brzmi to-nem
2. Na-bi-ja-ny pas ko-wa-ny!
3. To mu w du-szy skrzydła wsta-ją!

riten.

Tempo I.

1. To aż wser-cu To aż wser-cu wzbie-ra! To aż wser-cu wzbie-ra! To aż wser-cu
2. A-że pot nad a-że pot nad czo-łem! A-że pot nad czo-łem! A-że pot nad
3. W pie-kło za tą, w pie-kło za tą nu-tą! W pie-kło za tą nu-tą! W pie-kło za tą

1. Da - - - - - - - - na!
2. Da - - - - - - - - na!
3. Da - - - - - - - - na!

1. wzbie-ra! Da-na, da-na, da-na, da-na, da-na, da-na!
2. czo-łem! Da-na, da-na, da-na, da-na, da-na, da-na!
3. nu-tą! Da-na, da-na, da-na, da-na, da-na, da-na!

riten.

1. Da - - - - - - - - na!
2. Da - - - - - - - - na!
3. Da - - - - - - - - na!

No. 46.
Kozak.

Stan. Moniuszko.
Na chór miesz. ułożył O.M. Żukowski.

Andantino.

1. Tam na gó - rze ja - wór sto - i, ja - wor zie - lo - nień - ki, Gi - nie ko - zak
2. Przy - szła mat - ka, przy - szła mat - ka, przy - szła ma - tu - leń - ka, O - bró - ci - ła
3. „Pro - szę, mat - ko, pro - szę, mat - ko, pię - knie po - cho - waj - cie, Niech we wszy - stkie

1. w cu - dzej stro - nie, ko - zak mło - dziu - sień - ki. „Gi - nę, gi - nę, w cu - dzej stro - nie,
2. bia - łe li - ca prze - ciw sy - na - leń - ka. „O - tóż wi - dzisz, mój sy - na - czku,
3. bi - ją dzwo - ny, w or - ga - ny za - graj - cie. Niech mnie tyl - ko nie cho - wa - ją

rit. e dim. — *lento*

1. śmierć mi o - czy tu - li, Pro - szę cie - bie, mo - ja mi - ła, do - nieś to ma -
2. mo - je dro - gie dzie - cię, Nie słu - cha - łeś oj - ca, mat - ki, ta - kież two - je
3. po - py a - ni dja - ki, Je - no sa - me u - kra - iń - skie grze - bią mnie ko -

rall. — Lento.

1. tu - li, Pro - szę cie - bie, mo - ja mi - ła do - nieś to ma - tu - li."
2. ży - cie, Nie słu - cha - łeś oj - ca, mat - ki, ta - kież two - je ży - cie."
3. za - ki, Je - no sa - me u - kra - iń - skie grze - bią mnie ko - za - ki."

No. 47.
Pod borem sosna.

Mel. ludowa.
Ułożył O.M. Żukowski.

Allegretto grazioso.

p dolce

1. Pod bo - rem so - sna go - rza - ła, Pod so - sną Zo - sień - ka sta - ła.
2. Przy - je - chał do niej sta - ry pan, Za - rzu - cił na nią swój żu - pan.
3. Przy - je - chał do niej mło - dzie - niec, Pię - knie po - pro - sił o wie - niec.
4. „Że - bym wie - dzia - ła: bę - dziesz mój? To - bym ci da - ła sy - gnet swój,

poco rit.

1. Skry na nią pa - da - ły, Sza - ty na niej go - rza - ły, Nie dba - ła, nie dba - ła.
2. „Nie dam panu wia - ne - czka, Bom ja mło - da dzie - we - czka, On sta - ry, on sta - ry."
3. Mó - wił do niej słó - we - czko: „Sia - daj ze mną, dzie - we - czko, Jam mło - dy, jam mło - dy."
4. A ten sy - gnet ten - zło - ty, War - szaw - skiej ro - bo - ty, Ja - sień - ku mój! Ja - sień - ku!"

No. 48.

Maj.

A. Różański.

Żywo. *mf*

maj ——— mir-

Do wio - ski w za - lo - ty przy - je - chał zuch maj! Mir - ta - mi ślu - bne - mi po -

maj ——— mir-

ta - mi ślu - bne - mi

wi - tał go kraj, po - wi - tał go kraj, mir - ta - mi ślu - bne - mi po - wi - tał go kraj! „Ty,

wi - tał go kraj, ———

ta - mi ślu - bne - mi po - wi - tał go kraj, *f deciso* *p cresc.*

ży - dzie, daj wód - ki, ty, graj - ku, nam graj! Za wód - kę mu - zy - kę za - pła - ci wam

par, We wło - sach drżą wstę - gi u -

maj! Jak zwi - ja się wkłe - by we - so - ły tłum par, U - pa - ja nas

mf *poco rit.*

pa - ja nas czar! ——— *f a tempo* *dim.* *f*

czar! ———

czar! u - pa - ja nas czar! Więc da - lej, gdy po - ra, dziew - czy - no, ust daj! Za -

czar! ———

ka - zał ksiądz wczo - ra, po - zwo - lił dziś maj! ——— po - zwo - lił dziś maj!

accel. *a tempo* *mp*

No. 49.
Rozmowa ze słowikiem.*)

Chór mięszany (a capella) z towarzyszeniem fletu.

Rembowski.
Słowa T. Lenartowicza.

Allegretto scherzando. ♩.=60

—„Powiedz, sło-wi - ku, powiedz, moj ma - ły, po-wiedz, Błagam na wszy-stko w świe - cie! O czem ty śpie - wasz
śpie-wasz przez
Powiedz, sło-wi - ku, powiedz, moj ma - ły,

wie - czór ca - ły W na-szym o - gród - ku, w le - cie?

Meno mosso.

Czy o - po - wia - dasz ach!
O! czy swo-je przy - go - dy, ach!
Czy o - po - wia - dasz swe

czy roz-głoś - nym śpie - wie, Ja kieś prze-le-ciał won-ne o - gro - dy, Na ja - kiem spo - czął drzewie?
w mi - łym roz-głoś - nym śpie - wie, Ja - kie won - ne, na ja-kiem drzewie?
czy roz-głoś - nym śpie - wie, Ja - kie won - ne, Na ja - kiem spo - czął drzewie?
Ja kieś prze - le - ciał,

Czy jak się kry - jesz w li - ście zie - lo - ne, Gdy skwarne słoń - ce pa - li? Jak ran-kiem strzą-sasz
gdy słoń - ce pa - li?
Gdy słoń - ce

rallent. w po-wie-trza fa - li? a tempo Na
piór - ka zro - szo - ne W cichej po - wie - trza fa - li? Czy o ma - leń - kiej
W po - wie - trza fa - li? Czy o ma - leń - kiej drżą cej, na
rallent. fa - li? Czy o gwia - zdecz - ce, o ma - leń - kiej

la - zu - ro - wem nie - bie? Czy o tej wo - dzie, zwol-na cie - ka - cej,
Na la - zu - ro - wem nie - bie? Czy o wo - dzie, o cie - ką - cej, Powiedz mi, pro - szę cie - bie.“
la - zu - ro - wem nie - bie?
drżą - cej na nie - bie?

*) Utwór odznaczony na konkursie Związku Kół Śpiewaczych.

Lento. Flet.

p

O! ja śpie - wam pieśń

mf

Quasi recit. O! ja ci po - wiem, o! ja ci po - wiem, pię - kna pa stusz - ko, Śpie - wam pio - sen - kę

O! o! ja śpie - wam pio - sen - kę

pp O! ja! spie - wam pieśń

p *f*

two ja! *mf* Kie - dy ci za czemś tes - kni ser - du - szko, a

two - ja! *pp* Gdy o - czy

two - ja! Gdy o - czy

pp

o czy we łzach sto - *poco rall.* - ja,

we łzach sto - ja,

pp o - czy *poco rall.*

Allegretto. ♩=100.

p

p Kie - dy za - ni - ka

p

twój u - śmiech słod - ki I pa - trzysz smę - tna, bla - da, *poco rall.* *a tempo* *p* A z rąk ci

p I pa - trzysz *poco rall.* *p*

Lento.

molto rall. *sf* *pp* *morendo*

le - cą brat - ki, sto - krot - ki, Kwia - tek za kwiat - kiem spa - da!

le - cą sto - krot - ki, brat - ki, Kwia tek - za kwiat - kiem spa - da!

molto rall. *pp* *morendo*

le - ca brat - ki, sto - krot - ki Kwia - tek

No. 50.
Wiosna.

Ks. Kazim. Klein.

1. po - wra - ca już, po - wra - ca już
2. pa - mię - ci kwiat, pa - mię - ci kwiat
3. z o - ra - czem wtór, z o - ra - czem wtór

Maestoso.

mf

1. Wio - sna po - wra - ca, po - wra - ca już,
2. Tam po - nad stru - gą pa - mię - ci kwiat,
3. A nad po - la - mi z o - ra - czem wtór,

1. po - wra - ca już, po - wra - ca już
2. pa - mię - ci kwiat, pa - mię - ci kwiat
3. z o - ra - czem wtór, z o - ra - czem wtór

1. wio - sna po -
2. tam po - nad
3. a nad po -

mf

1. wio - sna po -
2. tam po - nad
3. a nad po -

1.
2.
3.

rit. p pp Poco lento.

1. wra - ca, po - wra - ca już!
2. stru - gą pa - mię - ci kwiat,
3. la - mi z o - ra - czem wtór,

1. po - wra - ca już! po - wra - ca już!
2. pa - mię - ci kwiat, pa - mię - ci kwiat,
3. z o - ra - czem wtór, z o - ra - czem wtór,

Z pie - śnią pta - szę - cą z pę - ka - mi róż.
Za - kwitł śród zwo - i swych ja - snych szat.
Śpie - wa we - so - ły sko - wron - ków chór.

1.
2.
3.

1. wra - ca, po - wra - ca już!
2. stru - gą pa - mię - ci kwiat.
3. la - mi z o - ra - czem wtór.

f rit. p pp

mf Tempo I.

1. Wzie - leń się ł a - ki stre - ją i las. O! bo to wio - sny u - ro - czy czas, o! bo to
2. Bo - cian po - wró - cił z da - le - kich stron I na to - po - li bu - du - je tron i na to -
3. I sły - chać pie - śni wśród sta - rych drzew, Kwiat pol - ny śpie - wa i śpie - wa krzew, Kwiat pol - ny

mf

1. czas
2. tron
3. krzew

rit.

1. wio - sny u - ro - czy czas! o, bo to wio - sny u - ro - czy czas, o! bo to
2. po - li bu - du - je tron i na to - po - li bu - du - je tron i na to -
3. śpie - wa i śpie - wa krzew Kwiat pol - ny śpie - wa i śpie - wa krzew, kwiat pol - ny

1. czas
2. tron
3. krzew

rit.

pp Poco lento.

1. wio - sny u - ro - czy czas.
2. po - li bu - du - je tron.
3. śpie - wa i śpie - wa krzew.

Wszy - stko do - ko - ła ra - do - ścią brzmi, Wszy - stko na - dzie -
Szem - rza po - to - ki, to - pnie - je lód, Pły - ną swo - bo -
Po - wrót do wio - sny wi - ta - ją tak I czło - wiek ka -

pp

1. czas
2. tron
3. krzew

Tempo I.

mf

1. je tak cu - dne śni. O! bo to wio - sny ra - do - sny czas, o! bo to wio - sny ra - do - sny czas
2. dnie znów fa - le wód. I na to - po - li bu - du - je tron i na to - po - li bu - du - je tron
3. żdy i ka - żdy ptak. Kwiat pol - ny śpie - wa i śpie - wa krzew, Kwiat pol - ny śpie - wa i śpie - wa krzew

mf

1. czas
2. tron
3. krzew

1. czas.
2. tron.
3. krzew.

rit.

1. o! bo to wio-sny ra-do-sny czas, o! bo to wio-sny ra-do-sny czas, ra-do-sny czas, ra-do-sny czas!
2. i na to-po-li bu-du-je tron, i na to-po-li bu-du-je tron, bu-du-je tron, bu-du-je tron.
3. Kwiat pol-ny śpie-wa i śpie-wa krzew, Kwiat pol-ny śpie-wa i śpie-wa krzew, i śpie-wa krzew, i śpie-wa krzew.

rit.

1. czas.
2. tron.
3. krzew.

No. 51.

Niechaj drzemią róże.

Słowa P. Maszyńskiego.

Feliks Nowowiejski, Op. 27. No. 1.

Bardzo spokojnie, z prostotą i marzeniem.

p

1. Nie-chaj drze-mią ró-że, niech u-ci-chnie zdrój, Wy, po mo-cne bu-rze, bieg wstrzy-maj-cie swój, Wszy-stko o-tej do-bie pra-gnie zna-leźć wczas, ser-ca wier-ne so-bie, stru-myk kwiat i las, ser-ca wier-ne so-bie, stru-mień, kwiat i las!

2. Nie-chaj snu ma-mi-dła pły-ną szla-kiem gwiazd, Chy-ląc zło-te skrzy-dła ku za-ci-szu gwiazd, ni-by dźwię-czna fa-la, ni-by pie-śni ton, co do-cho-dzi zda-la gdzieś od nie-ba stron! co do-cho-dzi zda-la gdzieś od nie-ba stron!

3. Ich zja-wie-nie lot-ne łą-czyć si-łe ma, Wszy-stko co sa-mo-tne ży-ło po-śród dnia, Więc nie płosz-cie we snie roz-pierzch-li-wych mar, nie-chaj trwa-ją pie-śnie i złu-dze-nia czar! nie-chaj trwa-ja pie-śnie i złu-dze-nia czar!

cresc. — f — più lento — pp — ppp e rall.

Uwaga: 1.) Utwór ten można nabyć także na chór męski w Wydziale Związku Kół Śpiewaczych.
2.) na solo i fortepian u Idzikowskiego w Kijowie i Warszawie.

No. 52.
Toast.

Ks. dr A. Chlondowski.

Moderato.

mf Tenor Solo.

Od gra - nic, gdzie żył Lech, Od Kry - mu aż do Czech, Od Wę - gier aż po Rzym Ma win - ko wszę - dzie prym. Kto ro - zum ma, chce dłu - go żyć, po - wi - nien win - ko win - ko pić, Bo win - ko mi - ło grze - je krew, Człek zdro - wy, gdy - by lew!

f *rall.* *f deciso*

Chór. *f* Kto ro - zum ma, chce dłu - go żyć, po -

wi - nien win - ko win - ko pić, Bo win - ko mi - ło grze - je krew, Człek zdro - wy, gdy - by lew! Człek
po - wi - nien win - ko pić,
po - wi - nien pić,

zdro - wy, gdy - by lew!

Tenor Solo.

Gdy ser - ce we - stchnie: ach! Pal wi - na ze dwu flach! Wnet

z ser - ca zemknie mól Czart we - źmie wsze - lki ból. Gdy sta - rość ze - chce bie - lić włos, Od

f

win - ka we - źmie szczutka w nos. Bo wko - ło z win - ka wstą - pi duch! Hej! ho - psa! tę - gi

zuch!

Chór. Gdy sta - rość ze - chce bie - lić włos, Od win - ka we - źmie szczu - tka w nos! Bo

Oj we - źmie szczu - tka w nos!

Oj, we - źmie w nos!

ff

wko - ło z win - ka wstą - pi duch, Hej! ho - psa! tę - gi zuch, hej, ho - - psa tę - gi

ff

ff

f

zuch! Od gra - nic gdzie żył Lech, Od Kry - mu aż do Czech. Od

f

f

affrettando

ma wszę - dzie

Wę - gier aż po Rzym Ma win - ko wszę - dzie prym, ma wszę - dzie prym

ma wszę - dzie

prym! ma wszę - - dzie prym!

ff ma wszę - dzie prym! ma win - ko wszę - dzie prym, ma wszę - dzie

prym! ma wszę - - dzie prym!

ff

ma wszę - dzie prym! ma wszę - - dzie

prym ma wszę - dzie prym! ma win - ko wszę - dzie

ma wszę - dzie prym! ma wszę - - dzie

ff

ff prym!

prym!

ff prym!

ff *ff* *f*

No. 53.
Hej na górze.

(Z motywów ludowych.)

Ułożył T. K. Bartkiewicz.

Allegretto mosso. Tenor solo.

Hej na gó - rze dę - bi - na, Przy dę - bi - nie do - li - na,
Hej na gó - rze Przy dę - bi - nie do - li - na
Hej na gó - rze jest do - li - na
Hej, na gó - rze, Przy dę - bi - nie jest do - li - na

Przy do - li - nie sta - we - czek, Przy sta-wecz-ku mły - ne - czek. Hej, sta - we - czek
da - na da - na da - na da - na Hej, hej! sta - we - czek
Hej! hej! hej! hej! Hej, hej!

Przy sta-wecz-ku mły - ne - czek, Hej, ha!
hej, da da - na da - na, Hej, ha! A w mły-
A w mły - necz - ku
Hej, ha! A w mły - necz - ku jest mły -

par - ka Hej, Ja - gu - sia, Hej! Ha -
necz - ku có - rek par - ka Je - dnej i - mie Ja - gu - sia, Dru - giej i - mie
mły - na - rka, u mły - na - rki, cór par - ka,
na - rka I cór par - ka, Je - dnej Ja - gu - sia, Dru - giej

nu - sia,
Ha - nu - sia, Hej, hej! da - na da! Hej, da da - na, da - na! Hej, ha!
Tej Ja - gu - sia, A tej Ha - nu - sia Hej, ha!
Ha - nu - sia, Je - dnej Ja - gu - sia, Hej, da da - na, da - na, Hej, ha!

Tej sma-ko-wał chleb miej-ski A tej dru-giej chleb wiej-ski Ta na miej-skim
Je - - dnej miej - ski dru - - giej wiej - ski Hej ha!
Tej sma - ko - wał chle - - bek miej - ski Tam tej wiej - ski Je - - dna

A tam-ta
chu-dziut-ka, Ta na wie-jskim tłu-ściut-ka Ta chu-dziut-ka, tam - ta tłu-ściut-ka
chu-dziut-ka, Hej, ha tłu-ściut-ka Hej, ha! chu-dziut-ka, a tam-ta tłu-ściut-ka
chu-dziut-ka, dru - - ga tłu-ściut-ka, Je - dna chu-dziut-ka, tam - ta tłu-ściut-ka

Più mosso.
Hej, ha! Hej, na gó-rze dę-bi-na, Przy dę-bi-nie do-li-na, Hej, hej, hej-że ha!
Hej, ha! Hej, na gó - rze Przy dę - bi - nie, hej, hej!

Più lento. Tempo I.
Przy do-li-nie sta-we-czek, Przy sta-wecz-ku mły-ne-czek, da-na, da-na, da-na,
hej, ha! Przy do-li-nie sta-we-czek, Przy sta-wecz-ku
hej, hej! Hej! hej! hej!

L.P.
da-na, Hej, hej! O, da da-na O, da da-na hej!
mły-ne-czek Hej, hej! hej-że hej! O, da da-na O, da da-na hej!
hej! hej!

No. 54.
Modre oczy!

A. Minchejmer.
na chór mieszany opr. T. K. Bartkiewicz.

Andantino non troppo.

Znam ja cu - dne o - czy kwia - tki, Przy - siądz mo - gę pa - trząc w nie, Ze to ży - we dwa bła - wat - ki, Spro - mie - nio - ne gwiazdki dwie, gwiazdki dwie, gwiazdki dwie, gwiazdki dwie. Ach,

gwiazdki dwie, tak dwie,

rit. a tempo

Ach — ta - kich o - czu, ta - kich o - czu

ta - kich o - czu, ta - kich o - czu Nie wi - dział świat, To gwiazdki dwie.

a tempo cresc.

Ta - kich o - czu

Ta - kich o - czu nie wi - dział świat, — W nie - bios prze - zro - czu cu - dny to kwiat,

dolce pp

cu - dny kwiat, cu - dny to

cu - dny, cu - dny kwiat, cu - dny

cu - dny to kwiat.

cu - dny to kwiat. A kie - dy spoj - rzą się ła - ska - wie I u - śmie - chną

kwiat, cu - dny kwiat.

mf

się przez łze O sło - ne - czku śnią na ja - wie, U po - wi - te w ra - nną mgłę. —

pp rit

Solo.
w ran - ną

Chór. *a tempo*

mgłę. wra-nną mgłę Ach ta-kich głę-

ppp w ra-nną mgłę *pp*

Solo. tak mgłę Ach! ta - kich głę - bin sło-dycz go - łę bia,

Chór. *p* A ta sło - - dycz

f

To chy-ba sen, to chy-ba sen, Czar bla-sku ten To chy-ba sen, tak

To chy-ba sen, tak sen, *f* Czar bla-sku, czar bla-sku ten To chy-ba

Czar bla - sku ten

p *p*

sen, chy-ba sen, To sen, Czar bla-sku ten; Gdy od-wró-cą się o-de-mnie

sen, *p* Ach! sen! *p*

pp

I z za-du-mą pa-trzą w dal, Mrok o-gar-nia nie-bo, zie-mię, W ser-cu pła-cze

pp

rit Ach! *a tempo* blask u-ro-czy

p

ci-chy żal, Ach! Ach! blask u-ro-czy Ol-śnie-wa mnie,

Ach! *pp* Ach! ten blask u-ro-czy Ol-śnie-wa

Sostenuto quasi Adagio.

p *cresc.* *rit.* *ff* *p*

Jej mo-dre o-czy pa-trzą się Ach! blask u-ro-czy Ol-śnie-wa mnie,

mnie

p Jej mo-dre *cresc.* o-czy pa-trzą się *ff* *marcato* *p*

Wciąż pa-trzą się. *pp*

mf *mf*

Jej mo-dre o-czy pa-trzą się, Wciąż pa-trzą się!

mf *pp*

No. 55.
Kaj-żeś ty?.. Kaj?

(K. Laskowski.)

Lento, ma non troppo. A. Różański.

Kaj-żeś ty, kaj? Ty wszy-stko mo-je ma-rzo-ne o mło-dych dniach, Kie-dym miał słon-ko zło-co-ne zja-wą i w snach Gdy mi się śni-ło, ma-i-ło na wie-czny maj.

Kaj-żeś, ty śnio-ne prze-śnio-ne, kaj-żeś, ty mo-je ma-rzo-ne? Kaj-żeś ty? Kaj? Kaj-żeś ty, kaj?

Ty mo-je wszyć-ko ko-cha-ne z dzie-cin-nych lat, Gdym w bia-łą stro-ił su-kma-nę ca-ły mój świat. Gdy mi się śni-ło, płu-ży-ło u ro-lnych staj Kaj-że-ście, ro-le o-ra-ne? Kaj-żeś, ty wszyć-ko ko-cha-ne, Kaj-żeś ty,

dim. molto *pp*

kaj? Kaj-żeś ty, kaj? Ty mo-ja wia-ro dzie-ci-ny na lep-sze dni, O-ne roz-

dim. molto *pp* *p*

rit.

tęcz-ne kra-i-ny Bez lu-dzkiej łzy? Co-mi się śni-ły, ro-i-ły zba-śni i baj...

p a tempo sempre dim. Largo. *ppp*

Kaj-żeś ty, wia-ro dzie-ci-ny? O-błocz-ku w Trój-cy Je-dy-nej, Kaj-żeś ty, kaj?

p *pp* *ppp*

No. 56.
Na śniegu.

Słowa M. Konopnickiej.

O. M. Żukowski.

Andante. *p* *sfz* *mf*

Gdy-bym sre-brne piór-ko mia-ła, to-bym wszro-nie je ma-cza-ła, w ran-nym

p *sfz* *mf*

cresc.

szro-nie na tej łą-ce, gdzie bry-lan-ty le-żą drżą-ce, le-żą drżą-ce, roz-sy-

cresc.

accel. *f* *a tempo*

pa-ne, bla-dem słon-kiem ma-lo-wa-ne, na na-szej łą-ce, na na-szej łą-ce.

accel. *f*

No. 57.
Wisła.

J. Nowakowski.
na chór mieszany ułożył T. K. Bartkiewicz.

Mazur.

mf *f* *p*

kę - dy dziel - ny ży - je lud, Sta - ra Wi - sła
choć po dro - dze wszyst-ko rwie, Je - dnak do - bry

p *cresc.* *f* *p*

Jest kra - i - na, w tej kra - i - nie,
Lecz choć po - tok twój się sro - ży,

rit. *a tempo*

Jest kra - i - na,
Lecz choć po - tok

p *mf* *f*

zda-wna pły - nie, naj - pię kniej-sza znaszych wód. w tej kra - i - nie, kę - dy dziel - ny
lud nasz bo - ży swą ko-chan - ką cie - bie zwie. twój się sro - ży choć po dro - dze

rit.

ff *p* *rall.* *a tempo* *p dolce*

ży - je lud Sta - ra Wi - sła zda-wna pły - nie, naj - pię kniej - sza znaszych wód. A gdy zwio-sną
wszy-stko rwie, Je - dnak do - bry lud nasz bo - ży swą ko-chan - ką cie bie zwie, I choć skar-gi

ff *p* *rall* *p dolce*

pry - sną lo - dy i za - bły - śnie pię - kny maj, wnet roz - ta - cza swo - je wo - dy
nie - u - stan - ne ob - wi - nia - ją za-wsze cię, on wer - wa - wszy Ma - ryą Pan - nę

lu - by kraj, lu - by kraj,
rzu - ca się, rzu - ca się,

f *p* *rit.*

i ob - le - wa lu - by kraj, lu - by kraj, lu - by kraj, lu - by kraj.
w twe ob - ję - cia rzu - ca się, rzu - ca się, rzu - ca się, rzu - ca się.

f *p*

f a tempo *f* *p*

Zbie-giem Wi - sły mkną ga - la - ry o - mi - ja - ją zda - la ląd, al - bo sta - tek
Więc po - mi - mo ta - kie ża - le ty się trzy - maj na-szych stron gdzie ko - cha - ją

f *f* *p*

la la__ la__ la la__ la__ la la____ la____

si - łą pa - ry ła - mie szparko by - stry prąd. Al - bo sta - tek si - łą pa - ry
two - je fa - le, gdzie brzmi dla cię piosnki ton, Gdzie ko - cha - ją swo - je fa - le,

la la__ la__ la la__ la__ la__ la la__

ła - mie szpar - ko by - stry prąd____ by - stry prąd____
gdzie brzmi dla cię piosn - ki ton____ piosn - ki ton____

No. 58.
Do Pieśni.

Ks. Kazimierz Klein, Op. 12. No. 1.

Maestoso.

1. Pio - sen - ko! smut - ki rzu - cić trze - ba, Co ży - cie da - je, wgó - rę skroń! Za - u - zy - czo - ny o - kruch chle - ba Ku no - wym zo - rzom, śpiewko, dzwoń.

Solo. U - derz w we - sel - ny ton roz - świ - tu, W pierś peł - ną wia - ry nu - tę tchnij,

Chór. Za - pal ju - trzen - kę w ciemniach by - tu, O - po - wij tę - czą, słon - kiem siej! Za - pal ju - trzen - kę w ciemniach by - tu, O - po - wij tę - czą, sło - nkiem siej!

2. Porzuć jałowe, łzy i skargi
W wiośnianą zieleń ducha maj,
Jak dziewczę rozchyl lepkie wargi
I kochaj jutro! jutro graj!
Piosenko! trzeba rzucić smutki,
Trzeba przez zorze patrzeć w dal,
Choć z pod święconej wstaje grudki
Snów niewyśnionych łzawy żal...

3. Trzeba oprawić wzrok uśmiechem,
W pogodę oblec trzeba twarz
I przed zwątpienia gorzkim echem
Z krzepionych myśli stawić straż!
Trzeba uświęcić przyszłą dolę
Przez podniesienie w górę czół,
Iść naprzód, twardą płużyć rolę,
Choćby się na niej smętek snuł.

No. 59.

„A witajże!....

Mel. ludowa.
Opracował T. K. Bartkiewicz.

Tempo mazura.

p mf

–„A wi-taj-że, Ka-siu mo-ja, Ka-siu je-dy-na, Ka-siu je-dy-na,
„Czy ty so-bie przy-po-mi-nasz twe-go Mar-ci-na, twe-go Mar-ci-na?

A wi-taj-że, Ka-siu, wi-taj da da-na da-na.
Czy ty przy-po-mi-nasz Czy ty

f hej hej!

mf rit.

Co to z to-bą raz na wien-cu w karczmie wy-wi-jał I od ra-na do wie-czo-ra twe zdrowie spi-jał? twe zdrowie spi-jał?“

Co to I aż da da-na,

f a tempo

mf hej, hej! hej, hej!

mf

–„I ja so-bie przy-po-mi-nan cie-bie, Mar-ci-nie,
hej-że da-na, da-na da-na,

I ja przy-po-mi-nam, I ja cie-bie Mar-ci-nie, da da-na,

p mf f

hej!

f

Pą-mięć o to-bie w mem ser-cu ni-gdy nie zgi-

Pą-mięć w mo-jem ser-cu o to-bie w mem ser-cu

nie, da da - na ni-gdy nie zgi - nie Bo mnie ta-tuś prze-śla-du-je
da da-na da da-na Ta - tuś
rit. zdra-dli-wem sło - wem, a tempo A ma-tu-la mnie swa-ta-ją z sta-rym po-lo-
Ma - tka
hej, hej!
hej, hej! wym, z sta-rym po-lo-wym, da da-na z sta-rym po-lo-wym, hej!
da, da-na
da da-na

No. 60.

Za chlebem.

Moderato. Ułożył O. M. Żukowski.

1. „Gó-ralu, czy ci nie żal Od-chodzić od stron oj-czystych? Świer-kowych lasów i hal I tych potoków przej-rzystych?
2. Góral na góry spo-ziera I łzy rękawem o-ciera: I góry porzucić trzeba Dla chleba, panie, dla chleba.
3. Góralu, wróć się do hal! W chatach zostali oj-cowie: Gdy pójdziesz od nich hen wdal, Cóż z nimi będzie, ach kto wie?“
4. A góral jak dziecko płacze: „Mo-że ich już nie zo-baczę! I starych porzucić trzeba Dla chleba, panie, dla chleba.“

Gó-ralu, czy ci nie żal? Góralu, wróć się do hal! Góralu, czy ci nie żal? Góralu, wróć się do hal!

No. 61.
Wędrowna ptaszyna.

St. Moniuszko.
Na chór miesz. ułożył O. M. Żukowski.

Andantino.

p

1.–„Ptasz - ku, ptasz-ku, skąd przy - la - tasz? czy nie z naszych ziem? nie z na-szych? Niech od cie - bie
2.–„Czyś nie sły - szał za - du - ma - nej u - ro - nio-nych słów, nie sły-szał? W te li stro - ny

Ach! *un poco più animato*

1. o naj - mil - szej choć pół - słów - ka wiem, pół - słów - ka. Czyś nie by - wał w jej o - gród - ku?
2. nie pa - trza - ła? mów mi, ptasz - ku, mów mi, ptasz - ku, Ty u - la - tasz, ach, nie mó - wisz,

Ach!

3 — tej i — *rall.* — *lento assai*

1. Czyś nie wi - dział tam, nie wi - dział Tej, „co ga - si swym po - wa - bem ró - ży kwiatek sam?
2. któż mi wie - dzieć da? kto wiedzieć da? Pta - szy - na u - le - cia - ła, do - loż mo - ja zła!

tej i — *rall.*

No. 62.
Pasterz.

Pieśń ludowa.
Ułożył O. M. Żukowski.

Andante.

p

1. Gdy dą - żę w czas w po - le lub w las, Twój o - braz tam przed so - bą mam. Dźwięk ro - gu
2. Przez śmiech i łzę ja bła - gam cię, Bo u - śmiech twój roz - ko - szy zdrój. Bez cie - bie

f *p* *mf*

1. me - go roz - cho - dzi się w dal, Nio - sąc ci mo - je cier - pie - nia i żal! Dźwięk ro - gu
2. ca - ły nie - mi - ły mi świat, Przy to - bie na nim żyć wie - ki bym rad! Bez cie - bie

f *p*

1. me - go roz - cho - dzi się w dal, Nio - sąc ci mo - je cier - pie - nia i żal!
2. ca - ły nie - mi - ły mi świat, Przy to - bie na nim żyć wie - ki bym rad!

No. 63.
Pieśń pracy.

Z życiem. St. Jakubowicz.

Na łan! na łan!

Na łan! na łan! na łan! na łan! na orne ziemi łan! Tam du-cha wiew, tam ju-tra siew, Tam try-umf nam jest dan! Tam try-umf nam jest dan! Try-umf nam jest dan!

na łan! na łan!

Wolniej. Wolno. Fine.

Prędzej. A wro-gi na-sze-nę-dza, cień! A bro-nie na-sze chleb-i dzień! A sztan-dar ży-zny trud....

Wolniej. Wolno.

du-chów bój.

A po-le na-sze A szań-ce na-sze pra-cy znój. A try-umf brat-ni lud! A try-umf brat-ni lud.

D.C. al Fine.

No. 64.
Toast.

Vivace assai. B. Dembinski

1\. Niech ży-je, niech ży-je, niech ży-je, niech ży-je nam.

Niech ży-je, niech ży-je, niech ży-je nam.

Con spirito.

Niech ży-je nam, niech ży-je nam, niech ży-je nam.

2\. Niech ży-je nam, niech ży-je nam, niech ży-je nam.

Niech ży-je nam, niech ży-je nam, niech ży-je nam.

Niech ży-je nam, niech ży-je nam, niech ży-je nam.

No. 65.
Witaj, Królowa nieba....
Mel. I.

Ze „Szczebli do nieba“ Klonowskiego.

1. Wi - taj, Kró - lo - wa nie - - ba i Mat - ko li - to - - ści,

Wi - taj, na - dzie - jo na - - sza w smut - ku i ża - ło - - ści.

2. K'tobie, wygnańcy Ewy, wołamy synowie!
K'tobie wzdychamy, płacząc z padołu więźniowie.

3. O łaskawa pobożna, o święta Maryja,
Niechaj będą zbawieni wszyscy grzeszni i ja.

4. O Jezu, niech po śmierci Ciebie oglądamy;
O Maryja, uproś nam, czego pożądamy.

No. 66.
Witaj, Królowa nieba....
Mel. II.

Wi - taj, Kró - lo - wa nie - - ba i Mat - ko li - to - - ści,

Wi - taj, na - dzie - jo na - sza w smut - ku i ża - ło - - ści.

No. 67.
Pieśn przy grobie.

Andante sostenuto.

Ks. Kazimierz Klein, Op. 12. No. 4.

p 1. Zmar - ły współ - bra - cie, z To - bą się że - gna - my! *p* Przyj - mij dar smut - ny, *rit.* któ - ry ci skła - da - my.

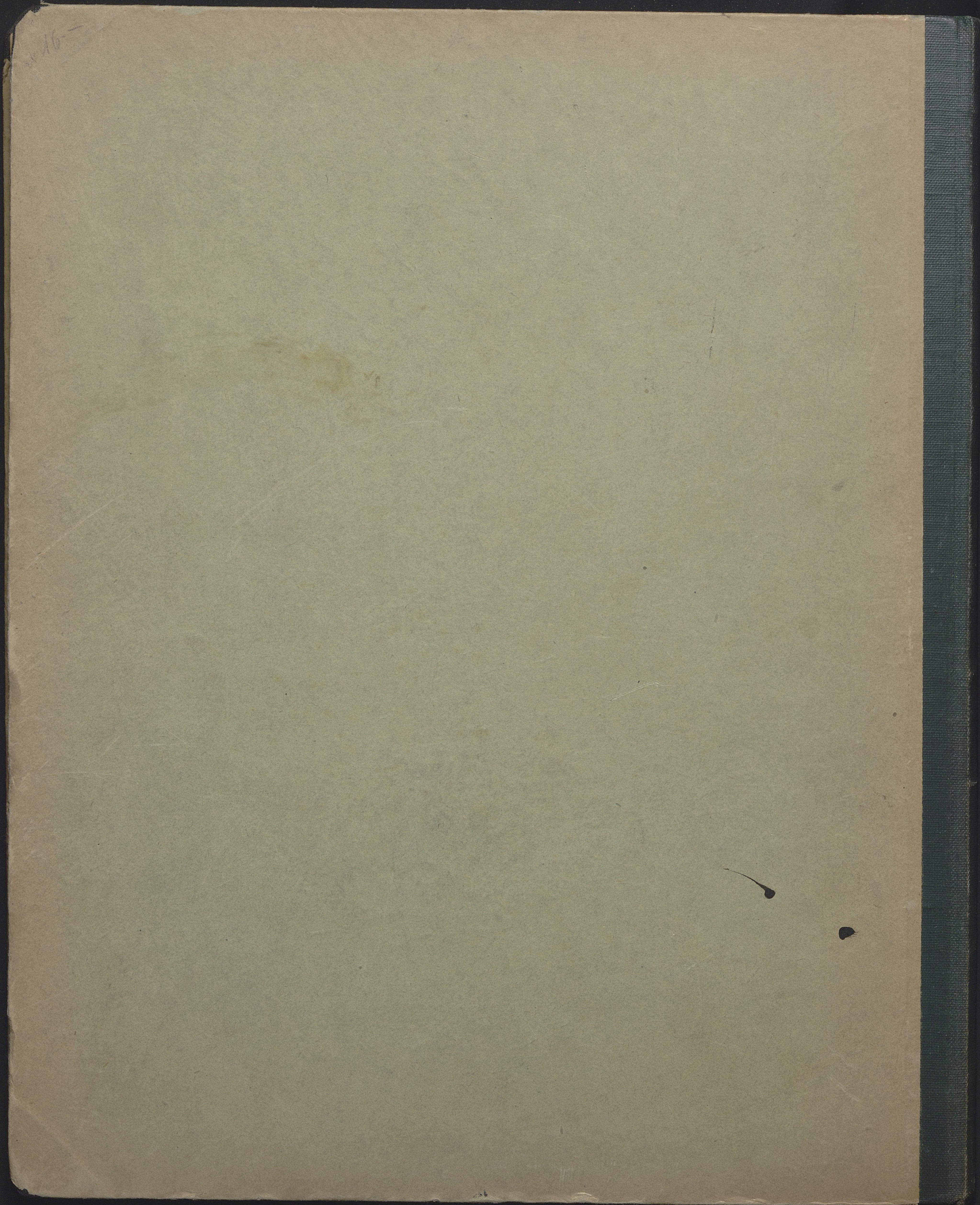
mf Tro - chę na grób Twój po - rzu co - nej gli - ny *p* Od twych przy - ja - ciół, *pp* są sia - dów, ro - *rit.* dzi - ny.

2. Powracasz w ziemię, co matką twą była,
Teraz cię strawi, niedawno żywiła!
Tak droga każda, która na świat wodzi
Na ten ubity gościniec wychodzi!

3. Niedługo, Bracie, z tobą się ujrzymy!
Jużeś tam doszedł, my jeszcze idziemy;
Trzeba ci było odpocząć po biegu!
Ty wstaniesz, boś ty tylko na noclegu!

4. Boże, ten zmarły w domu Twym pracował,
U stołu Twego jadał, Ciebie wzywał:
Na Twej litości polegał bezpieczny,
Daj duszy jego odpoczynek wieczny.

BIBLIOTHECA UNIV. JAGELL. CRACOVIENSIS

16.–